

Spørgsmål 830 REU

Domme hvor helbredsmæssige forhold indgår i
vurderingen af eventuel ophævelse af dom om udvisning

• AM2021.02.03Ø	0001
• AM2020.09.22Ø	0019
• AM2020.03.06Ø	0037
• AM2020.01.27V	0049
• AM2015.09.15Ø3	0061

AM2021.02.03Ø

Kilde: Retspraksis, Landsretterne

Emner: udvisning, prøvelse før udsendelse, foranstaltningsdømte, § 50 a; EMRK

Stikord: Udvisning, prøvelse før udsendelse, foranstaltningsdømte, udlændingelovens § 50 a, T bosnisk statsborger, idømt behandlingsdom for voldtægt, paranonid skizofreni som kan behandles med ambulat behandling med mindre dosis medicin, sygdomskriteriet i Paposhvili-dom ikke opfyldt, EMRK art. 3 ikke til hinder for udvisning, reel mulighed for nødvendig og relevant behandling i hjemlandet, bestemmelse om udvisning ikke ophævet

Afgørelsestype: Kendelse

Trykt: UfR: U.2021.1483 og TfK: TfK2021.463/2

Dato: 3.2.2021

Offentlig Tilgængelig: Ja

Status: Gældende

Udskrevet: 11.5.2022

Indholdsfortegnelse

Landsrettens kendelse	2
Byrettens kendelse	13

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 3. februar 2021 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Mohammad Ahsan, Nicolai Uggerhøj-Winther og Mikael Friis Rasmussen, førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

8. afd. nr. S-3339-20:

Anklagemyndigheden

mod

KÆ

født marts 1971

(advokat AKÆ besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Det tidligere fremlagte var til stede.

Der fremlagdes endvidere kærereplik af 15. januar 2021 fra advokat AKÆ .

KÆ har, som anført i retsbog af 21. december 2020, kæret Københavns Byrets kendelse af 18. november 2020 med påstand om, at udvisningen idømt ved Københavns Byrets dom af 28. januar 2020 og stadfæstet ved Østre Landsrets ankedom af 5. maj 2020 ophæves. KÆ har til støtte herfor anført navnlig, at der i de foreliggende lægelige oplysninger ikke er tilstrækkeligt sikkert grundlag for at antage, at han ikke har PTSD, og han risikerer følgelig at blive retraumatiseret ved udsendelse til Bosnien. Under alle omstændigheder har han efter de psykiatriske oplysninger i sagen et behov for støttende samtaler, hvilket behov efter de foreliggende oplysninger ikke kan indfries i Bosnien. Udsendelse til Bosnien vil derfor være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3, jf. bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 1. oktober 2019, Savran mod Danmark.

KÆ har anmodet landsretten om at genoverveje, om der skal indhentes en supplerende psykiatrisk erklæring vedrørende spørgsmålet om PTSD.

Baggrunden for den foreliggende kæresag mv.

Ved Københavns Byrets dom af 28. januar 2020 blev KÆ fundet skyldig i voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 2. Byretten fandt, at KÆ var straffri, jf. straffelovens § 16, stk. 1. Ved dommen blev det bestemt bl.a., at KÆ skulle undergive sig behandling på psykiatrisk afdeling, ligesom KÆ blev udvist af Danmark med indrejseforbud i 12 år.

Ved ankedom af 5. maj 2020 stadfæstede Østre Landsret byrettens dom.

Ved brev af 13. juli 2020 har Psykiatrisk Center Amager meddelt Statsadvokaten i København, at KÆ var færdigbehandlet på psykiatrisk afdeling, og anmodet om, at udvisningsdommen bliver prøvet i medfør af udlændingelovens § 50 a.

Nordsjællands Politi har den 21. juli 2020 oplyst, at der ikke foreligger generelle udsendelsehindringer i forhold til Bosnien.

Ved brev af 14. september 2020 har anklagemyndigheden i medfør af udlændingelovens § 50 a, stk. 2, indbragt sagen for domstolene.

Nærmere om KÆ's psykiske sygdom

Af psykologisk undersøgelse, der den 20. januar 2020 er afgivet af Retspsykiatrisk Klinik – og hvis konklusion er citeret af byretten – fremgår bl.a., at KÆ er en normalt begavet mand, der fremtræder med mulige tegn på en aktuel psykose i form af det, der kunne afspejle en bizar vrangforestilling, og at der er mistanke om ”en alvorlig psykopatologisk tilstand, men sygdomsbilledet kompliceres af et samtidigt og massivt misbrug af centralstimulerende stoffer”.

Af retspsykiatrisk erklæring af 21. januar 2020, der er afgivet af Retspsykiatrisk Klinik, fremgår af konklusionen udover det af byretten citerede bl.a.:

”Konklusion

...

Observanden var i januar 2015 kortvarigt indlagt på psykiatrisk afdeling under diagnoserne paranoid psykose uspecificeret, cannabisafhængighedssyndrom og posttraumatisk belastningsreaktion. Han beskrev tidligere at have været i behandling under diagnoserne depressionstendens, cannabismisbrug og PTSD. Observanden blev fra maj 2015 fulgt i gadeplansteam, hvor han beskrev hørelsesshallucinationer og vrangforestillinger. Ved frivillig indlæggelse måneden efter fandtes paranoide symptomer, ligesom han fremstod

tankeforstyrret. Der var behov for tvangstilbageholdelse på behandlingsindikation, og der blev startet antipsykotisk virkende behandling. Efter udskrivelse en måned senere blev han igen fulgt ambulant. Forløbet var ustabil fra 2017. Der blev behandlet med en mindre dosis antipsykotisk virkende medicin, som han ikke tog regelmæssigt. Observanden fremstod fra primo marts 2018 med tydelige vrangforestillinger. Der var i marts 2019 tvangsindlæggelse på behandlingsindikation. Observanden beskrev synshallucinationer og vrangforestillinger, som bedredes efter antipsykotisk virkende behandling og ophør af stofmisbrug. Diagnoserne ved udskrivelsen ti dage senere var ikke-organisk psykose uspecificeret og afhængighedssyndrom af kokain. Ved det efterfølgende ambulante forløb har observanden huset paranoide idéer, og han har været behandling med en mindre dosis antipsykotisk virkende medicin.”

Af Psykiatrisk Center Amagers brev af 13. juli 2020 til Statsadvokaten i København, der er citeret af byretten, fremgår bl.a., at KÆ den 28. januar 2020 blev indlagt på Psykiatrisk Center Amager efter byrettens behandlings- og udvisningsdom af samme dato, og at KÆ har haft kontakt med psykiatrien siden 2015, hvor man i første omgang stillede diagnosen PTSD, men at man efterfølgende – efter at KÆ havde været indlagt flere gange i psykotisk tilstand – har ændret diagnosen til ”paranoid skizofreni DF20.0”. Om hans behandling anføres det, at behandlingen har krævet at skærme ham for stoffer og give ham mindre dosis af antipsykotisk medicin i form af Olanzapin 5-10 mg dagligt med gode effekter. Det anføres yderligere, at KÆ vil kunne udskrives aktuelt og følge sin behandling i den ambulante psykiatri, hvis han ikke havde en udvisningsdom, og at han vil have brug for ”støttende samtaler, opfølgningen af at han tager den antipsykotiske medicin samt om at sikre sig at han stopper sit indtag af stoffer”.

Af Udlændingestyrelsens brev af 3. november 2020 fremgår det, at KÆ i fremtiden i stedet skal behandles med præparatet Xeplion grundet infusionssyndrom i forbindelse med behandlingen af lægemidlet Olanzapin.

Det fremgår af Københavns Byrets kendelse af 4. november 2020 – hvorved KÆ blev fængslet i 14 dage i medfør af udlændingelovens § 50 a, stk. 2, 5. pkt. - at KÆ den 19. oktober 2020 var blevet udskrevet fra psykiatrisk afdeling, hvor han som nævnt havde været indlagt fra den 28. januar 2020.

Nærmere om KÆ's personlige forhold

Om hans personlige forhold er i Østre Landsrets anke dom af 5. maj 2020 anført bl.a.:

”Tiltalte har forklaret, at han er født i Bosnien, men opvokset i Serbien. Moderen lever i Bosnien, mens broderen og søsteren bor i Serbien. Han har en søn, der er født i 1993. Sønnen kom til Danmark som 16-årig, men kunne ikke få opholdstilladelse. Han bor nu i Tyskland. Tiltaltes tidligere ægtefælle bor i Bosnien. Han har ikke selv været i Bosnien i de sidste 4-6 år, men før det har han været der på ferie.”

Af § 26-afhøringen af 26. juli 2019 fremgår bl.a., at KÆ kom til Danmark i 1993, og i 1996 har han arbejdet på Sted1, men ikke har haft arbejde siden. Han forstår dansk, kan læse dansk og taler forståelig dansk. Han har ikke nogen ægtefælle, samlever eller anden familie i Danmark.

Adgang til medicin i Bosnien

Om adgangen til præparatet Olanzapin samt Xeplion i Sarajevo i Bosnien henvises til det, der er anført i Udlændingestyrelsens breve af henholdsvis 9. september 2020 og 3. november 2020, der er citeret i byrettens kendelse af 18. november 2020.

Efter votering afsagdes følgende

k e n d e l s e :

Sagen angår, om der er grundlag for i medfør af udlændingelovens § 50 a, stk. 2, 2. pkt., at ophæve udvisningen af KÆ der blev bestemt ved Østre Landsrets ankedom af 5. maj 2020. Det følger af den nævnte bestemmelse, at retten ophæver udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Udlændingelovens § 50 a, stk. 2

Udlændingelovens § 50 a, stk. 2, er affattet ved lov nr. 473 af 1. juli 1998. I det lovforslag, der lå til grund for den nævnte lov, er anført bl.a. følgende i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt bemærkningerne til bestemmelsen (§ 1, nr. 42), jf. lovforslag nr. L 59 af 16. april 1998, jf. Folketingstidende 1997-98, 2. samling, tillæg A, side 1564 og 1586-1587:

"5. Ændring af udvisningsbestemmelserne

Den 24. marts 1997 afgav Udvisningsudvalget, et ekspertudvalg nedsat af in- denrigsministeren, betænkning nr. 1326 om udvisning.

Udvalget har udarbejdet et forslag til ændring af udlændingelovens regler om udvisning samt opstillet modeller for blandt andet en udvidet adgang til udvisning ved visse kriminalitetsformer.

Udvalgets forslag udgør grundlaget for de foreslåede bestemmelser om ændring af reglerne om udvisning. ...

...

Til nr. 42

...

§ 50 a, stk. 2, indeholder regler om tilrettelæggelsen af den obligatoriske retslige prøvelse ved udlændinge, der er dømt eller i forbindelse med en foranstaltningsændring fortsat er undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse. ... Er udlændingen dømt til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, forudsættes det, at retten i forbindelse med

straffesagen tager stilling til, om udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Der vil ved rettens afgørelse kunne lægges vægt på, om udlændingen er i en tilstand, hvor det efter de lægefaglige vurderinger i sagen kan befrygtes, at den pågældende vil begå personfarlig kriminalitet. Retten vil endvidere kunne lægge vægt på karakteren og grovheden af den kriminalitet, der begrundede udvisning.

Retten skal af egen drift påse, om udsendelse af en udlænding med et fortsat behandlingsbehov vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.”

Som det fremgår af det citerede, byggede lovforslaget på betænkning nr. 1326/1997 om udvisning. I betænkningens kapitel 18, side 719, side 778 og side 782 ff., hedder det bl.a.:

”Kapitel 18. Udvalgets overvejelser og anbefalinger vedrørende ændring af udlændingelovens bestemmelser om udvisning

...

18.7.6.5. Ophævelse af udvisningen

...

Efter straffelovens § 72 skal alle sager om foranstaltningsændringer indbringes for retten. Træffer retten bestemmelse om en foranstaltningsændring, der indebærer udskrivning eller mulighed for udskrivning, skal retten efter forslaget samtidig træffe bestemmelse om, hvorvidt udvisningen skal ophæves, jf. den foreslåede bestemmelse i § 50 a, som er indarbejdet i udvalgets forslag i kapitel 19.

Ved rettens afgørelse vil der i almindelighed skulle indgå lægefaglige erklæringer om den pågældendes helbredsmæssige tilstand, herunder om det hidtidige behandlingsforløb og om karakteren af og behovet for fortsat behandling, om konsekvenserne af, at behandlingsforløbet afbrydes samt om mulighederne for i hjemlandet at kunne opnå (fortsat) behandling. Der henvises herom nærmere til udvalgets bemærkninger i kapitel 19 til den foreslåede bestemmelse i § 50 a. Til brug for rettens vurdering af mulighederne for i hjemlandet at kunne opnå (fortsat) behandling anbefaler udvalget, at anklagemyndigheden via Udenrigsministeriet indhenter oplysninger om mulighederne for i hjemlandet at kunne opnå (fortsat) behandling.

Domstolene skal endvidere på sædvanlig vis ved afgørelsen påse, at en gennemførelse af udvisningen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt om udsendelse af en udvist udlænding, der fortsat må antages at have et behov for psykiatrisk behandling, vil kunne være i strid med EMRK artikel 3, der indeholder et forbud mod ”umenneskelig behandling”.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Den Europæiske Menneskerettighedskommission ses ikke direkte at have taget stilling til, om udsendelse af en ved dom udvist udlænding, der har et behov for fortsat psykiatrisk behandling, vil kunne udgøre en krænkelse af EMRK, herunder af konventionens artikel 3, der indeholder et forbud mod tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

...

Det vil således ikke kunne udelukkes, at der kan forekomme sager, hvor en effektivering af udvisningen, på baggrund af en afvejning af på den ene side udlændingens meget dårlige helbredsmæssige tilstand og ringe eller manglende muligheder for at modtage behandling i hjemlandet vil kunne udgøre en krænkelse af EMRK artikel 3.

Udvalget har i overensstemmelse med de her anførte overvejelser i kapitel 19 indarbejdet et forslag til en ny bestemmelse i udlændingelovens § 50 a.”

I bemærkningerne til det udkast til § 50 a, der var indeholdt i betænkningen, er anført bl.a. følgende, jf. betænkningens side 854-855:

”Til § 50 a

...

Efter den foreslåede bestemmelse skal retten træffe bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Til brug for rettens afgørelse skal der tilvejebringes lægefaglige erklæringer om den pågældendes helbredsmæssige tilstand, herunder om det hidtidige behandlingsforløb og om karakteren af og behovet for fortsat behandling, om konsekvenserne af, at behandlingsforløbet afbrydes, samt om mulighederne for i hjemlandet at kunne opnå (fortsat) behandling.

Der vil herunder kunne lægges vægt på, om udlændingen er i en tilstand, hvor det efter de lægelige vurderinger i sagen kan befrygtes, at den pågældende vil begå personfarlig kriminalitet, såfremt behandlingsforløbet afbrydes.

Til brug for rettens vurdering af mulighederne for i hjemlandet at kunne opnå (fortsat) behandling kan anklagemyndigheden via Udenrigsministeriet indhente oplysninger om behandlingsmulighederne i hjemlandet.

Retten vil endvidere bl.a. kunne lægge vægt på, hvor lang tid der er forløbet siden den oprindelige dom om udvisning, ligesom karakteren og grovheden af den kriminalitet, der begrundede beslutningen om udvisning vil kunne tillægges betydning. Endelig vil der i

forbindelse med prøvelsen kunne lægges vægt på, om der foreligger hensyn i udlændingelovens § 26, som taler for, at udvisningen ophæves.

Domstolene skal endvidere på sædvanlig vis ved afgørelsen påse, at en gennemførelse af udvisningen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt om udsendelse af en udvist udlænding, der fortsat må antages at have et behov for psykiatrisk behandling, vil kunne være i strid med EMRK artikel 3, der indeholder et forbud mod "umenneskelig behandling".

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3

Artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), der ved lov er inkorporeret i dansk ret, har følgende ordlyd:

"Artikel 3. Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf."

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) har i sin praksis slået fast, at udsendelse af en alvorligt syg udlænding efter omstændighederne kan rejse spørgsmål i forhold til EMRK artikel 3 på grund af de deraf følgende konsekvenser for helbredstilstanden.

EMD har i dom af 27. maj 2008 i sag nr. 26565/05, N. mod Storbritannien, udtalt bl.a.:

"42. ... The decision to remove an alien who is suffering from a serious mental or physical illness to a country where the facilities for the treatment of that illness are inferior to those available in the Contracting State may raise an issue under Article 3, but only in a very exceptional case, where the humanitarian grounds against the removal are compelling. In the D. v. the United Kingdom case the very exceptional circumstances were that the applicant was critically ill and appeared to be close to death, could not be guaranteed any nursing or medical care in his country of origin and had no family there willing or able to care for him or provide him with even a basic level of food, shelter or social support.

43. The Court does not exclude that there may be other very exceptional cases where the humanitarian considerations are equally compelling. ..."

EMD's Storkammer har i den ledende dom af 13. december 2016 i sag nr. 41738/10, Paposhvili mod Belgien, udtalt sig nærmere om EMRK artikel 3 og har i den forbindelse fastsat de principper, der skal anvendes i fremtidige sager. Sagen angik den georgiske statsborger Paposhvili der var udvist på grund af kriminalitet, og som havde livstruende leukæmi (præmis 194). En speciallæge i behandling af leukæmi havde vurderet, at ophør af behandling ville medføre "his life expectancy, based on the average, would have been less than six months ..." (præmis 195). I den nævnte dom udtalte EMD bl.a.:

“179. The Court has applied the case-law established in *N. v. the United Kingdom* in declaring inadmissible, as being manifestly ill-founded, numerous applications raising similar issues, concerning aliens who were HIV positive (see, among other authorities, *E.O. v. Italy* (dec.), no. 34724/10, 10 May 2012) or who suffered from other serious physical illnesses (see, among other authorities, *V.S. and Others v. France* (dec.), no. 35226/11, 25 November 2014) or mental illnesses (see, among other authorities, *Kochieva and Others v. Sweden* (dec.), no. 75203/12, 30 April 2013, and *Khachatryan v. Belgium* (dec.), no. 72597/10, 7 April 2015). Several judgments have applied this case-law to the removal of seriously ill persons whose condition was under control as the result of medication administered in the Contracting State concerned, and who were fit to travel (see *Yoh-Ekale Mwanje v. Belgium*, no. 10486/10, 20 December 2011; *S.H.H. v. the United Kingdom*, no. 60367/10, 29 January 2013; *Tatar*, cited above; and *A.S. v. Switzerland*, no. 39350/13, 30 June 2015).

...

183. The Court considers that the “other very exceptional cases” within the meaning of the judgment in *N. v. the United Kingdom* (§ 43) which may raise an issue under Article 3 should be understood to refer to situations involving the removal of a seriously ill person in which substantial grounds have been shown for believing that he or she, although not at imminent risk of dying, would face a real risk, on account of the absence of appropriate treatment in the receiving country or the lack of access to such treatment, of being exposed to a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health resulting in intense suffering or to a significant reduction in life expectancy. The Court points out that these situations correspond to a high threshold for the application of Article 3 of the Convention in cases concerning the removal of aliens suffering from serious illness.

...

189. As regards the factors to be taken into consideration, the authorities in the returning State must verify on a case-by-case basis whether the care generally available in the receiving State is sufficient and appropriate in practice for the treatment of the applicant’s illness so as to prevent him or her being exposed to treatment contrary to Article 3 (see paragraph 183 above). The benchmark is not the level of care existing in the returning State; it is not a question of ascertaining whether the care in the receiving State would be equivalent or inferior to that provided by the health-care system in the returning State. Nor is it possible to derive from Article 3 a right to receive specific treatment in the receiving State which is not available to the rest of the population.

190. The authorities must also consider the extent to which the individual in question will actually have access to this care and these facilities in the receiving State. The Court observes in that regard that it has previously questioned the accessibility of care (see *Aswat*, cited above, § 55, and *Tatar*, cited above, §§ 47-49) and referred to the need to consider the cost of medication and treatment, the existence of a social and family network, and the distance to be travelled in order to have access to the required care (see *Karagoz v. France* (dec.), no. 47531/99, 15 November 2001; *N. v. the United Kingdom*, cited above, §§ 34-41, and the references cited therein; and *E.O. v. Italy* (dec.), cited above).”

EMD har også i dom af 1. oktober 2019 i sag nr. 57467/15, Savran mod Danmark, udtalt sig om EMRK artikel 3. Sagen angik en tyrkisk statsborger, der var udvist på grund af kriminalitet (præmis 16), og hvor landsretten efterfølgende ikke fandt grundlag for at ophæve udvisningen i medfør af udlændingelovens § 50 a, stk. 2 (præmis 30). Det fremgår af dommen, at Savran led af paranoid skizofreni, og at Savran "has been prescribed complex treatment and the treatment plan has to be carefully followed" (præmis 63). Dommen er imidlertid ikke endelig, fordi EMD den 27. januar 2020 besluttede, at dommen skal forelægges for EMD's Storkammer, hvor der den 24. juni 2020 er gennemført hovedforhandling.

Indhentelse af supplerende psykiatrisk erklæring vedrørende spørgsmålet om PTSD

Som anført i landsrettens kendelse af 21. december 2020 må det efter særligt den psykologiske undersøgelse af 20. januar 2020, den retspsykiatriske erklæring af 21. januar 2020 og brev af 13. juli 2020 fra Psykiatrisk Center Amager lægges til grund, at KÆ tidligere har været diagnosticeret med PTSD, men at denne diagnose efter flere efterfølgende indlæggelser i psykotisk tilstand er blevet ændret til paranoid skizofreni.

Som også anført i kendelsen lægger landsretten på baggrund af de lægelige oplysninger, herunder navnlig Psykiatrisk Center Amagers brev af 13. juli 2020, til grund, at KÆ er færdigbehandlet på psykiatrisk afdelings sengeafsnit, og at hans behandlingsbehov kan dækkes i den ambulante psykiatri og ved medicinering med antipsykotisk medicin i form af Olanzapin og/eller Xeplion og støttende samtaler.

Af de grunde, der er anført i landsrettens kendelse af 21. december 2020, finder landsretten, at der fortsat ikke er grund til at indhente en supplerende psykiatrisk erklæring vedrørende spørgsmålet om PTSD.

Vurdering i forhold til EMRK artikel 3

Det følger af Paposhvili-dommen, at artikel 3 kan være til hinder for udvisning/udsendelse, hvis der foreligger meget ekstraordinære omstændigheder ("very exceptional cases"). En udvisning af en udlænding vil således være i strid med EMRK artikel 3 under betingelse af, at udlændingen lider af en meget alvorlig fysisk eller psykisk sygdom (sygdomskriteriet), og at udlændingen ikke kan modtage behandling for sygdommen i hjemlandet (behandlingskriteriet).

Sygdomskriteriet indebærer, at ikke kun udlændinge, der er i en livstruende situation, kan være omfattet af EMRK artikel 3, men også udlændinge, der – som følge af fravær af behandlingsmuligheder i hjemlandet – ved udsendelse reelt risikerer at blive udsat for en alvorlig, hurtig og irreversibel forværring af helbredet, som vil resultere i intens lidelse eller en væsentlig reduktion i den forventede levetid, jf. Paposhvili-dommens præmis 183.

På den anførte baggrund finder landsretten, at KÆ ikke lider af en sådan alvorlig sygdom, at han opfylder det nævnte sygdomskriterium. Landsretten har i den forbindelse lagt vægt på, at han lider af paranoid skizofreni, der kan behandles ambulant med en mindre dosis medicin, og at hans tilstand forværres, hvis han indtager centralstimulerende stoffer. Landsretten finder allerede derfor, at en undladelse af at ophæve

udvisningen ikke vil være i strid med EMRK artikel 3, jf. i øvrigt også nedenfor om behandlingsmulighederne i Bosnien.

Vurdering i forhold til udlændingelovens § 50 a, stk. 2

Landsretten finder henset til forarbejderne til udlændingelovens § 50 a, stk. 2, at bestemmelsen bl.a. har til formål at sikre, at effektueringen af en udvisning ikke er i strid med EMRK artikel 3, men at den også herudover har et selvstændigt anvendelsesområde.

Efter de oplysninger, som Udlændingestyrelsen har tilvejebragt, lægger landsretten til grund, at præparatet Olanzapin er tilgængeligt på private apoteker i Sarajevo, Bosnien, og at det er muligt at blive behandlet ambulantly af en psykiater på et offentligt hospital i Sarajevo. Det lægges endvidere til grund, at det antipsykotiske præparat Xeplion er tilgængeligt i Sarajevo, men at det kun gælder for injektionsvæske for patienter, som er indlagt eller tilknyttet som dagpatienter på et hospital.

På denne baggrund lægger landsretten til grund, at KÆ i Bosnien kan få tilstrækkelig og hensigtsmæssig medicinsk og ikke-medicinsk behandling af sin psykiske lidelse, herunder ved ambulantly psykiatrisk behandling på et offentligt hospital med bl.a. støttende samtaler.

Landsretten tiltræder herefter, at der ikke foreligger en sådan usikkerhed om, at KÆ i Bosnien reelt har adgang til den nødvendige og relevante behandling og støtte, at hans helbredsmæssige tilstand taler afgørende imod, at udsendelse finder sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Landsretten har i øvrigt lagt vægt på karakteren og grovheden af den kriminalitet, som KÆ er dømt for at have begået i Danmark, senest ved dommen af 5. maj 2020. Endvidere har landsretten lagt vægt på, at han er født i Bosnien, hvor hans mor og tidligere ægtefælle bor, og at han – bortset fra de sidste 4-6 år – har været på ferie i Bosnien. Hertil kommer, at hans tilknytning til Danmark er begrænset.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen betaler sagens omkostninger for landsretten.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 03-02-2021

Amalie Kottal

retsassistent

Københavns Byret

Udskrift af dombogen

K E N D E L S E

afsagt den 18. november 2020 i sag

SS 1-25463/2020

Anklagemyndigheden

mod

KÆ født marts 1971

Sagens baggrund og parternes påstande

Ved Østre Landsrets ankedom af 5. maj 2020 blev KÆ fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 2.

I medfør af straffelovens § 16, stk. 1, blev domfældte frifundet for straf.

I medfør af straffelovens § 68 blev det ved dommen bestemt, at domfældte skulle undergive sig behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse. Der blev ikke fastsat længstetid.

Ved dommen blev domfældte endvidere udvist af Danmark med indrejseforbud i 12 år.

I brev af 13. juli 2020 har Region Hovedstaden, Psykiatrisk Center Amager, meddelt anklagemyndigheden, at domfældte var færdigbehandlet på psykiatrisk afdeling, og anmodet om prøvelse af udvisningen.

I brev af 14. september 2020 har anklagemyndigheden i medfør af udlændingelovens § 50a, stk. 2, indbragt sagen for retten med påstand om, at udvisningen opretholdes.

Domfældte har påstået udvisningen ophævet.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af psykologisk undersøgelse af 20. januar 2020:

" ...

Således er der tale om en normalt begavet mand, der her fremtræder med mulige tegn på en aktuell psykose i form af det, der kunne afspejle en bizar vrangforestilling. Kontakten præges gennemgående af gardering, og observanden mangler desuden indsigt i sin egen situation. Testmæssigt huser han en årvågen tilgang til sine omgivelser og som led i dette mulige paranoiforme træk. Sammenholdt med anamnesen og det kliniske indtryk får man overvejende mistanke om en alvorlig psykopatologisk tilstand, men symptombilledet kompliceres af et samtidigt og massivt misbrug af centralstimulerende stoffer."

Det fremgår af retspsykiatrisk erklæring af 21. januar 2020:

" ...

Observanden findes overvejende sandsynligt sindssyg, ligesom han overvejende sandsynligt var sindssyg på tidspunktet for det påsigtede. Han er normalt begavet, og han lider ikke af epilepsi eller anden hjerneorganisk lidelse.

...

Samlet set findes observanden således overvejende sandsynligt at rumme paranoide forestillinger. Han behandles med en mindre dosis antipsykotisk virkende medicin, men fremtræder ikke velbehandlet.

..."

Det fremgår af brev af 13. juli 2020 fra Psykiatrisk Center Amager:

" ...

Nuværende psykiatrisk:

Forløbet under den psykiatriske indlæggelse siden 28. januar 2020 (...) har været afbrudt af flere absenteringer trods at KÆ var indlagt på lukket afdeling og under tæt overvågning.

Hans psykotiske psykiske tilstand blev ustabil under indlæggelse efter hver flugt fra afdeling fordi han indtog stoffer udenfor, men ligeledes inde på selve afdelingen. Det har ført til, at KÆ periodevis har haft en forværring af de psykotiske symptomer (vrangforestillinger, læderet kontakt og uro). KÆ's psykiske tilstand er tydeligt mere stabil, når han ikke indtager stoffer og hans tilstand kræver en mindre dosis antipsykotisk medicin og de psykotiske oplevelser som persekutoriske vrangforestillinger, affekt ustabilitet, hallucinationer træder i baggrunden.

Behandling:

Hans behandling har krævet at skærme ham fra stoffer og give ham mindre dosis af antipsykotisk medicin i form af Olanzapin 5-10 mg dagligt med gode effekter.

...

Vedrørende behandlingen er det vigtigt, at KÆ fortsætter den antipsykotiske medicin (Olanzapin) der giver ham en vis psykisk stabilitet og formindsker risikoen for, at KÆ fortsætter med at indtage stoffer.

KÆ vil kunne udskrives aktuelt og følge sin behandling i den ambulante psykiatri hvis han ikke havde en udvisningsdom. Han vil have brug for støttende samtaler, opfølgningen af at han tager den antipsykotiske medicin samt som at sikre sig at han stopper sit indtag af stoffer.

..."

Det fremgår af domfældtes journaludskrift:

"...

Resumé af behandlingsforløb.

Indlagt i hht behandlingsdom og afventer retsmøde angående evt. effektivering af udvisningsdom.

Patienten stabiliseres i depot Olanzapin men grundet infusionssyndrom skiftes til Xeplion.

Patienten absenterer før opstart af Xeplion.

..."

Udlændingestyrelsen har i brev af 9. september 2020 oplyst:

"...

Af oplysninger fra MedCOI, en EU-finansieret database vedrørende sygdomsbehandling, fremgår det, at præparatet Olanzapin er tilgængelig på et privat apotek i Sarajevo i Bosnien, men det fremgår ikke, hvad prisen er på præparaterne, jf. MedCOI BMA 13109 16/12/2019.

Det fremgår endvidere af oplysninger fra MedCOI vedrørende behandlingsmuligheder i Bosnien, at det er muligt at blive behandlet ambulant af en psykiater på et offentligt hospital i Sarajevo, jf. MedCOI BMA 13698 17/06/ 2020."

Udlændingestyrelsen har i brev af 3. november 2020 supplerende oplyst:

"...

at det antipsykotiske præparat Xeplion (aktive stof er Paliperidonplamitat) er tilgængelig i Sarajevo, men at det kun gælder for injektionsvæske for patienter, som er indlagt eller tilknyttet som dagspatienter på et hospital."

Domfældte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... at han har PTSD. Han får førtidspension. Hans behandlende læge, ... , har bekræftet, at han har PTSD. Lægen har udtalt sig i forbindelse med, at domfældte blev udleveret fra Sverige. Domfældte får Olanzapin. Han får 10 mg om aftenen i Vestre Fængsel, men skulle egentlig have depotmedicin. Lægerne mente, at han skulle skifte til Xeplion."

Nordsjællands Politi, Udlændingecenter, har i brev af 21. juli 2020 oplyst, at der ikke foreligger generelle udsendelsehindringer i forhold til Bosnien.

Rettes begrundelse og afgørelse

Domfældte blev ved Østre Landsrets ankedom af 5. maj 2020 fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 2, og udvist af Danmark med indrejseforbud i 12 år. Domfældte var efter dommen indlagt på psykiatrisk hospital til den 19. oktober 2020, hvor han blev udskrevet som færdigbehandlet.

Efter de foreliggende lægelige oplysninger findes domfældte at have et behandlingsbehov, der kan dækkes ved medicinering med enten Olanzapin eller Xeplion og støttende samtaler.

Det fremgår af udtalelser fra Udlændingestyrelsen, at begge præparater er tilgængelige i Sarajevo, ligesom det er muligt at blive behandlet ambulant af en psykiater på et offentligt hospital i Sarajevo.

Det findes herefter godtgjort, at domfældte i Bosnien kan få relevant behandling for sin psykiske lidelse ved offentlige klinikker, hvorfor hans helbredsmæssige forhold ikke taler afgørende imod, at udsendelse kan finde sted, jf. udlændingelovens § 50a, stk. 2, hvorfor

bestemmes:

Bestemmelsen i Østre Landsrets ankedom af 5. maj 2020 om udvisning af domfældte KÆ opretholdes

Det offentlige betaler sagens omkostninger, herunder salær på 4.000 kr. + moms til den beskikkede advokat, advokat AKÆ .

Charlotte Meincke

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 1. december 2020

Lilian Vaike El Cheikh

kontorfuldmægtig

AM2020.09.22Ø

Kilde: Retspraksis, Landsretterne

Emner: udvisning, prøvelse før udsendelse, foranstaltningsdømte, § 50 a; udvisning, prøvelse før udsendelse, alle udlændinge, § 50; ændring, forlængelse, ophævelse af foranstaltning mv.

Stikord: KÆ skal undergive sig tilsyn af kommunen og efterkomme tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde. Ikke grundlag for at ophæve idømt udvisning efter udlændingelovens § 50 a, stk. 1

Afgørelsestype: Kendelse

Dato: 22.9.2020

Offentlig Tilgængelig: Nej

Status: Gældende

Udskrevet: 11.5.2022

Indholdsfortegnelse

Landsrettens kendelse	2
Byrettens kendelse	7

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

K E N D E L S E

Afsagt den 22. september 2020 af Østre Landsrets 12. afdeling
(landsdommerne Bloch Andersen, Annette Dam Ryt-Hansen og Mette Lyster Knudsen).

12. afd. kære nr. S-2212-20:

Anklagemyndigheden

mod

KÆ

(Født december 1981)

(advokat Sten Møller, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af rets- og dombogen fra Retten i Odense (4-5677/2019) med bilag og rettens fremsendelsesbrev af 21. august 2020, anklagemyndighedens processkrift af 16. september 2020 og processkrift af 17. september 2020 fra advokat Sten Møller.

KÆ har kæret Retten i Odenses kendelse af 20. august 2020 om ændring af foranstaltning og opretholdelse af bestemmelse om udvisning med indrejseforbud gældende for bestandig.

KÆ har nedlagt påstand om opretholdelse af den foranstaltning, som han er idømt og som ændret ved Retten i Odenses kendelse af 30. november 2015, hvorefter han skal anbringes i institution for personer med vidtgående psykiske handicap.

KÆ har endvidere nedlagt påstand om ophævelse af bestemmelsen om udvisning efter bestemmelserne i udlændingelovens §§ 50 og 50 a.

Til støtte for den nedlagte påstand om opretholdelse af foranstaltning gøres det gældende, at observationerne af KÆ er foretaget i et beskyttet og kontrolleret miljø. Han fremstår meget mentalt handicappet og uden oplyst intelligenskvotient. KÆ's tilstand er en varig tilstand, og at han ikke ved forvaring eller anbringelse blevet helbredt eller resocialiseret i et sådant omfang, at foranstaltningen skal lempes. Den nuværende foranstaltning med anbringelse i institution for person med vidtgående psykiske handicap synes at være den korrekte foranstaltning.

Vedrørende udlændingelovens § 50 gøres det gældende, at KÆ's søn har anmodet om, at bestemmelsen om udvisning udsættes indtil sønnens 18. år henset til relationen mellem ham og tiltalte. Udvisning vil på nuværende tidspunkt stride mod art. 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Sønnen har af forældre alene tiltalte og har nået en alder, hvor han selv har kunnet tage stilling til tiltaltes handlinger og betydningen af samværet med ham.

I relation til udlændingelovens § 50 a gøres det gældende, at det er ganske usikkert, om tiltalte vil kunne klare sig selv i Vietnam. Udlændingestyrelsen har ved udtalelse af 28. februar 2020 alene oplyst, at det er vanskeligt for personer med mentale handicaps og funktionsnedsættelser at få adgang til de tilbud fra myndighederne, som måtte eksistere i Vietnam. Usikkerheden om forholdene i Vietnam må komme KÆ til gode.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Til støtte for påstanden om stadfæstelse af kendelsens bestemmelse om ændring af foranstaltning har anklagemyndigheden anført bl.a., at der efter de lægelige oplysninger og udtalelsen fra Samrådet for udviklingshæmmede lovovertrædere ikke er grundlag for at opretholde anbringelsen af KÆ .

Til støtte for påstanden om, at udvisningen opretholdes efter udlændingelovens § 50, er anført bl.a., at det af sagens bilag fremgår, at KÆ har samvær med sin søn en til to gange om måneden, og at der altid medvirker en tolk ved samvær. Der er således ikke indtrådt væsentlige ændringer vedrørende samvær. Det kan ikke tillægges vægt, at KÆ

har opretholdt samvær, og derved skabt en tættere relation til sin søn, efter at han er udvist. Det kan ikke være tale om en væsentlig ændring i udlændingelovens forstand, at KÆ's mor først efter udvisningen af KÆ flytter til Vietnam og senere afgår ved døden.

Anklagemyndigheden for til støtte for påstanden om, at udvisningen ikke ophæves efter udlændingelovens § 50 a henvist til byrettens begrundelse.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at der er grundlag for at ændre den idømte foranstaltning i overensstemmelse med den af anklagemyndigheden i medfør af straffelovens § 72, stk. 2, nedlagte påstand om, at KÆ skal undergive sig tilsyn af kommunen og efterkomme tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde.

Landsretten tiltræder videre af de grunde, der er anført af byretten, at der ikke er indtrådt sådanne væsentlige ændringer i KÆ's forhold, at der efter udlændingelovens § 50, stk. 1, er grundlag for at ophæve den udvisning, som han blev idømt ved Østre Landsrets dom af 3. november 2010.

Efter udlændingelovens § 50 a, stk. 1, skal retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af en foranstaltning, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig træffe bestemmelse om ophævelse af den ved dom skete udvisning, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen (de specielle bemærkninger til § 1, nr. 42, i lovforslag nr. 59 af 16. april 1998 og betænkning nr. 1326/1997, side 782-783), at der ved rettens afgørelse blandt andet kan lægges vægt på, om udlændingen er i en tilstand, hvor det efter de lægefaglige vurderinger i sagen kan befrygtes, at den pågældende vil begå personfarlig kriminalitet, og på karakteren og grovheden af den kriminalitet, der begrundede udvisningen. Der kan endvidere lægges vægt på de lægefaglige erklæringer om den pågældendes helbredsmæssige tilstand, herunder om det hidtidige behandlingsforløb, og om karakteren af og behovet for fortsat behandling, om konsekvenserne af at behandlingsforløbet afbrydes, samt om muligheden for i hjemlandet at kunne opnå fortsat behandling.

Retten skal påse, om udsendelse af en udlænding med et fortsat behandlingsbehov vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Ved Retten i Odenses dom af 29. april 2010, som stadfæstet af Østre Landsret ved dom af 3. november 2010, blev KÆ fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237 ved at have dræbt sin hustru og mor til deres fælles barn. Da KÆ blev fundet omfattet af straffelovens § 16, stk. 2, idet det blev lagt til grund, at han på gernings-tidspunktet var mentalt retarderet i lettere grad, var han straffri. Han blev dømt til anbringelse i sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap og blev udvist med indrejseforbud for bestandigt.

KÆ blev anbragt på , hvor han var frem til 2015. Ved Retten i Odenses kendelse af 30. november 2015 blev foranstaltningen ændret, således at KÆ skulle anbringes i institution for personer med vidtgående psykiske handicap. KÆ blev herefter anbragt på den åbne institution .

KÆ , der er statsborger i Vietnam og 39 år, kom til Danmark i 1998. Han har en herboende mindreårig søn, som han efter det oplyste har samvær med to gange om måneden i 2 til 3 timer. Han har fire søskende i Vietnam, som han efter det oplyste har sjældnen telefonisk kontakt til.

Af retslægerådets erklæring af 19. september 2019 og udtalelse af 26. juni 2020 fra Samråd for udviklingshæmmede lovovertrædere fremgår bl.a., at der på intet tidspunkt har været adfærdsmæssige problemer, og at risikoen for recidiv vurderes at være lav.

KÆ modtager efter det oplyste ikke medicinsk behandling. Af udtalelse af 26. juni 2020 fra Samråd for udviklingshæmmede lovovertrædere fremgår bl.a., at KÆ fortsat vurderes at have behov for relevant socialpædagogisk støtte.

Som anført af byretten må det efter sagens oplysninger lægges til grund, at KÆ således ikke har brug for medicinsk behandling, men for socialpædagogisk støtte. Det er efter praksis ikke afgørende, om KÆ ved udsendelse til Vietnam kan opnå den samme behandling som i Danmark, eller en behandling på tilsvarende niveau, men det har betydning, om KÆ har adgang til relevant behandling i hjem-

landet. Henset hertil og efter det der er oplyst om KÆ's familiemæssige forhold og behandlingsmulighederne i Vietnam, tiltrædes det herefter, at der ikke foreligger helbredsmæssige forhold, der taler afgørende imod, at udsendelse kan ske, og at udsendelse ikke kan antages at være i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det tiltrædes herefter, at der ikke er grundlag for at ophæve udvisningen af KÆ efter udlændingelovens § 50 a, stk. 1.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen betaler sagens omkostninger, jf. retsplejelovens § 1014 a, stk. 1.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 22-09-2020

Anna Sønderskov Jakobsen
retsassistent

Udskrift af dombogen

K E N D E L S E

afsagt den 20. august 2020.

Rettens nr. 4-5677/2019

Politiets nr. 2300-10171-00039-19

Anklagemyndigheden

mod

KÆ

Født december 1981

Ved Odense rets dom den 29. april 2010, som blev stadfæstet af Østre Landsret ved dom den 3. november 2010, blev KÆ fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237. KÆ blev i medfør af straffelovens § 16, stk. 2, jf. § 68, dømt til anbringelse i sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap. Der blev ikke fastsat en længstetid for foranstaltningen.

Ved Odense rets kendelse af 30. november 2015 blev foranstaltningen ændret således, at KÆ skulle anbringes i en institution for personer med vidtgående psykiske handicap.

Anklagemyndigheden har den 9. juli 2019 indbragt sagen for retten, jf. straffelovens § 72.

Efter et retsmøde den 12. august 2019 blev sagen udsat på indhentelse af yderligere oplysninger og udtalelser.

Ved brev af 9. december 2019 meddelte anklagemyndigheden, at der under sagen ville blive nedlagt påstand om ændring af den idømte foranstaltning og bemærkede, at der skulle foretages en prøvelse efter udlændingelovens § 50a med hensyn til, om udlændingens helbredsmæssige forhold talte afgørende imod udsendelse.

KÆ har i forlængelse heraf påberåbt sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i hans forhold, og at udvisningen derfor skal ophæves, jf. udlændingelovens § 50. Spørgsmålet herom er af anklagemyndigheden indbragt for retten ved brev af 15. januar 2020.

Påstande

Anklagemyndigheden har under sagen nedlagt følgende endelige påstande:

Den foranstaltning, som KÆ er idømt, skal ændres til tilsyn af kommunen, således at KÆ efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde.

KÆ's helbredsmæssige forhold taler ikke afgørende imod udsendelse, jf. udlændingelovens § 50a.

KÆ's anmodning om prøvelse af spørgsmålet om udvisningens ophævelse efter udlændingelovens § 50, skal afvises, subsidiært skal udvisningen af KÆ opretholdes.

KÆ har nedlagt følgende påstande:

Den foranstaltning, som KÆ er idømt, og som er ændret ved Odense rets kendelse af 30. november 2015, skal opretholdes.

Udvisningen af KÆ skal ophæves, da KÆ's helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted, jf. udlændingelovens § 50a.

Der skal ske en prøvelse af spørgsmålet om udvisningen efter udlændingelovens § 50, og udvisningen skal ophæves i medfør af denne bestemmelse, da der er indtrådt væsentlige ændringer i KÆ's forhold.

Sagens oplysninger

I retspsykiatrisk erklæring af 4. juli 2019 udarbejdet af overlæge er blandt andet anført følgende konklusion:

"Ved herværende psykiatriske undersøgelse fremstod KÆ i hovedtræk som ved den tidligere mentalundersøgelse i 2010 med en begrænset sprogfunktion, detaljeringsproblematik og konkret tænkning. Uagtet, at der undervejs i anbringelsen har været rejst spørgsmål om, hvorvidt han var omfattet af straffelovens § 16, stk. 2 har anbringelsen været opretholdt frem til anbefaling af ændringen ultimo 2017. Specielt skal bemærkes, at observationerne omkring KÆ's fremtoning, samarbejde, affekt- og aggressionskontrol løbende er pågået i beskyttet og kontrolleret miljø. Han har ikke megen social kontakt uden for anbringelsesstedet. Han har forud for pådømte tilkendegivet en vis afhængighed af spil samt vanskeligheder ved at håndtere interpersonelle uoverensstemmelser og aggressioner som mulige elementer i mekanismeme, der førte til omstændighederne for pådømte.

Uagtet, at der under anbringelsen er beskrevet en uproblematisk affekt- og aggressionsforvaltning må anbringelsen både som følge af rammerne, men også med den personale- og personlige støtte anses som et værn mod psykosocial belastning.

KÆ har ikke været vurderet i aktivitet uden for de omfattende beskyttende rammer på nuværende tidspunkt. Der er ikke vished for hans arbejdsformåen, hans muligheder for at klare sig på arbejdsmarkedet og virkningen af de begrænsede sproglige færdigheder, eller hvorvidt almindelig psykosocial belastning vil have en dekompenserende effekt på hans hidtil beskrevne venlige og antiaggressive fremtoning.

Der anbefales yderligere observation af hans adfærd, tilpasningsevne og eventuel konflikthåndtering under fortsat støtte og videre udslusning.

Følgelig skal den idømte foranstaltning anbefales lempet til dom med tilsyn af kommunen, således at domfældte efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelser om ophold."

Retslægerådet har i erklæring af 19. september 2019 blandt andet udtalt følgende:

" KÆ er født og opvokset i Vietnam, indtil han i 1998 ankom til Danmark som familiesammenført. Han klarede sig godt i Danmark, hvor han kom i almindeligt lønnet arbejde og stiftede familie med en vietnamesisk kvinde. Efter dommen i 2010 har KÆ været anbragt på , og efter domsændringen har han haft ophold i åben institution beliggende på Fyn. Der har på intet tidspunkt været adfærdsmæssige problemer, KÆ har stedse overholdt alle aftaler om frihedsgoder. Der er ikke oplysninger om misbrug eller recidiv af kriminalitet. KÆ beskrives som kontaktmæssigt tilbageholdende, men hans psykiske tilstand har været stabil. Risikoen for ny kriminalitet vurderes at være lav. KÆ har opretholdt kontakt til sin familie.

På denne baggrund kan Retslægerådet tiltræde, at den idømte foranstaltning nu ændres til dom til tilsyn af kommunen, således at han efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde."

Samrådet for udviklingshæmmede lovovertrædere i Region Syddanmark har i en udtalelse af 21. november 2019 blandt andet anført, at tilsynsførende X1 har oplyst, at KÆ ikke er medicineret.

Samrådet for udviklingshæmmede lovovertrædere i Region Syddanmark har i en udtalelse af 26. juni 2020 blandt andet anført følgende:

"./. Foranlediget heraf er der indhentet en udtalelse af 2. juni 2020 fra tilsynsførende X1 , hvoraf fremgår:

Det stille liv fortsætter for KÆ . Han overholder aftaler og passer sine ting, og ud over sin ugentlige middag, holder han sig for sig selv. Han opsøger alene fællesskabet for at bevare udgange. Forholdet til sønnen er uændret. De ses regelmæssigt, men uden at udvise særlig interesse for hinanden. Efter morens død har pågældende ikke større tilhørsforhold til Vietnam.

KÆ ser frem til en afgørelse på retssagen, uden han dog forstår konsekvenserne. Der er ikke recidiv, og risikoen vurderes lav.

Samrådet har drøftet sagen på møde den 25. juni 2020 og udtaler:

Samrådet har d. 19. november 2019 afgivet følgende udtalelse:

"Der er ikke sket de store ændringer siden Samrådets seneste udtalelse fra august 2017. KÆ lever fortsat et stille og ganske indelukket liv med meget få sociale relationer. Der har ikke været recidiv i domsperioden, og risikoen beskrives kontinuerligt som meget lav. Pågældende har i domsperioden haft ophold i et botilbuds strukturerede rammer og vil alt andet lige også i nærmeste fremtid have behov for relevant socialpædagogisk støtte. Samrådet vurderer imidlertid ikke, at det af kriminalitetsforebyggende hensyn er nødvendigt med en kriminalpræventiv foranstaltning og anbefaler følgelig, at foranstaltningen ophæves."

Situationen omkring KÆ er uændret, og han holder sine aftaler i en rolig hverdag uden recidiv.

Relationerne er få, og selv om han ser frem til en domsafgørelse, gør hans begrænsede kognitive evner det vanskeligt for ham at forstå situationen omkring dommen.

Samrådet finder ikke anledning til at ændre eller tilføje yderligere til sin anbefaling på baggrund af beskrivelsen af pågældende og kan fuldt ud henvise til svarbrev af 19. november 2019."

I politirapport om afhøring efter udlændingelovens § 26 af 7. januar 2020 er blandt andet anført følgende:

"Vedr. sine personlige forhold før dom, forklarede han, at han er 38 - 39 år gammel (jf. FR er han 38) og at han voksede op ude på landet i Vietnam hos samboende forældre. Han har fem søskende, hvoraf en storebror er død. Hans øvrige fire søskende bor i Vietnam, er gift, har børn og er over 50 år gamle. De er fattige bondefamilier, der må arbejde hårdt for føden. I hjemlandet gik han i skole i fire år, hvorefter han blev taget ud, idet han skulle hjælpe hjemme i marken. Han har ingen uddannelse fra Vietnam. Han taler vietnamesisk, men skriver det middelgodt. Han skriver til familie i Vietnam og til venner i Danmark.

Hans far døde da han var 9 år og moderen måtte derefter sørge for familien. Hans storebror, der nu er død, flyttede til Danmark. Den 23. juli 1998, da han var 17 et halvt år gammel blev han og moderen familiesammenført med den ældste søn i Danmark.

Under sit ophold i Danmark frem til 2010 havde han kortvarigt været på sprogskole, men lærte ikke dansk. Han arbejdede på en vietnamsk restaurant i køkken hvor han lavede mad. Efterfølgende fik han arbejde i en møbelfabrik " ", hvor han var ansat frem til anholdelsen. Han har taget kursus på AMU Fyn i 4-5 uger i levningmiddelkontrol.

...
Afhørte forklarede, at han efter dommen i 2010 blev placeret på "K " på Lolland, hvor han var til 2015. Her lærte han dansk 2 timer om ugen og brugte ellers tiden på at gøre rent, lave mad, slå græs og andet forfaldent arbejde. Han havde kun danske venner på " ", hvorfor han forstod dansk og mente også, at han kunne tale det. Han ville gerne arbejde på " " for ikke at komme til at kede sig.

...
I 2015 blev han overført til " ", som er en åben institution. Han mente, at han var blevet overført fordi han altid havde opført sig ordentligt og overholdt aftaler, hvorfor han fik lov til at komme i en åben institution. Efter han kom til " " fik han tre timer om dagen, hvor han kunne forlade institutionen. Denne tid brugte han som regel på at handle, og var der mere tid mødtes han med sine venner i "Bilka", hvor de fik talt over en kop kaffe eller han besøgte nogen.

Adspurg, havde han fire vietnamske venner, som han besøgte, eller de besøgte ham. Det var kun venner og ikke familie, men det var nogen han kendte fra før han blev dømt. Et par af dem havde han arbejdet sammen med i et års tid på møbelfabrikken. Han har ingen danske venner.

...
P.t. ser afhørte sin søn en til to gange om måneden. Det er altid sammen med en tolk, hvilket var uforstående for afhørte, idet han mente, at både han og sønnen talte udmærket dansk med hinanden. Sønnen forstår ikke vietnamsk. Det er kommunen, der har bestemt, at der skal være en tolk tilstede. De er normalvis samme 2-3 timer, men altid med en tolk. Nogle gange mødes de på " " og nogle gange udenfor.

Afhørte har ingen kontakt til svigerinden udover på hilseniveau og nogle gange ringer han, for at høre hvordan det går med sønnen. Han har ingen kontakt med noget familie i Danmark og har heller ingen familie andre steder i Europa.

Han har sjældent kontakt med sin familie i Vietnam, men har ringet til dem, men ved ikke, hvad han skal tale med dem om. De har som regel også travlt i hverdagen.

Adspurgt omkring helbred, forklarede afhørte, at han har det godt udover lidt tinnitus i øret, hvor han har en tid på sygehuset næste måned. Han tager ikke medicin og har aldrig fået medicin, hverken på " " eller på " ". Han tager en Panodil, når han har hovedpine, men ikke andet.

...

Adspurgt, omkring hans moder, forklarede han, at hun rejste til Vietnam i 2011, og hun døde den 15. juli 2018. Han blev underrettet af sin søster, der plejede og passede hans moder. Han havde en gang imellem haft telefonisk kontakt med sin søster, men hun var en travl kvinde, der have en rejsefarm. Adspurgt, var hans familie ikke velhavende. De boede ude på landet og var fattige. Hvis der ikke blev lavet noget, fik de intet at spise.

Adspurgt, om afhørte havde yderligere tilføjelser, der kunne fremme hans sag, således at han kunne blive i Danmark, forklarede afhørte, at han håbede, at han kunne blive i Danmark. Han havde levet over halvdelen af sit liv i Danmark og havde ikke længere andet end overfladisk kontakt med sin familie i Vietnam, ligesom han godt ville være i Danmark for sin søn. Han kender ikke længere til tingene i Vietnam, hvori han siden 1998 kun har været på ferie i 14 dage. Det var i 2002. Han har altid opført sig ordentligt og altid overholdt de aftaler, der er lavet med både " " og " ". Han ønskede igen at komme i arbejde udenfor institutionen og betragtede Danmark som sit land. Han vidste ikke, hvordan han skulle klare sig i Vietnam. Han kender ikke systemet. Han havde været i Danmark i næsten 22 år."

Udlændingestyrelsen har i en udtalelse af 28. februar 2020 blandt andet oplyst følgende:

"Udtalelse vedrørende § 50 a

...

Udlændingestyrelsen er af anklagemyndigheden blevet oplyst om, at KÆ ikke modtager medicin, men at høringen skal baseres på oplysninger om opholds- og/eller tilbudsmuligheder i Vietnam for en vietnamesisk statsborger, som er mentalt handicappet.

Udlændingestyrelsen skal bemærke, at det inden for den korte tidsfrist ikke været muligt at finde opdaterede og meget præcise oplysninger om forhold for personer med mentale handicap og hvilket tilbud, de vietnamesiske myndigheder tilbyder den gruppe. En høring af denne karakter, hvor det ikke drejer sig om et specifikt lægemiddel, men deri-

mod om bredere støtte- og behandlingstilbud kan tage op til flere uger. Da det heller ikke var oplyst, hvilken type tilbud personen har brug for er der kun søgt på generelle tilbud og behandlingsformer.

Af oplysninger fra MedCOI, en EU-finansieret database vedrørende sygdomsbehandling, fremgår det af Country fact sheet fra 2016, at behandling til personer, der lider af mentale sundhedsproblemer, gives i Vietnam på hospitalet, hvorimod opfølgende behandling og monitorering skal ske på klinikker i lokalsamfundet.

Endvidere fremgår af oplysninger fra Country fact sheet, 2016, at der i Vietnam findes to hospitaler med speciale i mental sundhed, 31 hospitaler på provinsniveau med speciale i mental sundhed, og 23 psykiatriske sengeafsnit på de almene hospitaler.

Ydermere fremgår af oplysninger fra Country fact sheet, 2016, at for patienter, der lider af psykoser, er det muligt at få adgang til gratis medicin via de klinikker, der findes i storbyerne. Der er i udstrakt grad gratis behandlingstilbud til personer, der lider af skizofreni, depression og epilepsi, men tilbuddet når kun ud til 60-70 % af befolkningen.

Endelig fremgår af oplysninger fra Landinfo - Norwegian Country of Origin Information Centre: Vietnam: Tilhøva for barn og unge, 30 March 2017, at i praksis beskrives det som vanskeligt for personer (herunder børn) med mentale handicaps og funktionsnedsættelser at få adgang til de tilbud fra det offentlige system, som måtte eksistere i Vietnam.

Udtalelse vedrørende § 50

...

Tidligere opholdsgrundlag

Den 22. oktober 1997 søgte KÆ via Generalkonsulatet i Ho Chi Minh City om opholdstilladelse under henvisning til sin herboende mor. KÆ fik den 7. januar 1998 meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3 indtil den 23. januar 1999. Denne tilladelse er den 28. januar 2003 meddelt tidsubegrænset.

KÆ blev tilmeldt Det Centrale Personregister i Danmark den 24. juli 1998.

Den 29. april 2010 blev KÆ ved Retten i Odense idømt anbringelse i sikret afdeling for personer med vidtgående psykisk handicap. Pågældende blev samtidig udvist af Danmark for bestandig.

KÆ har derfor ingen opholdstilladelse i Danmark, og har således ikke lovligt ophold i Danmark i udvisningsbestemmelsernes forstand, jf. herved bestemmelsen i udlændingelovens § 27.

Personlige forhold (udlændingelovens §26)

KÆ er den 7. januar 2020 blevet genafhørt for vurderingen i henhold til udlændingelovens § 26, stk. 2. Af denne afhøring fremgår blandt andet følgende:

- KÆ er opvokset i Vietnam.
- KÆ har sine søskende bosiddende i Vietnam.
- KÆ har en mindreårige søn i Danmark.
- KÆ har samvær med sin søn med en tolks tilstedeværelse to gange om måneden i 2 til 3 timer.
- KÆ har et fint helbred, men er generet af tinnitus i øret.

...

Udsendelsesbestræbelser

Udlændingecenter Nordsjælland (UCN) har udtalt, at der ikke findes indrejsepapirer eller familiesammenføringspapirer for KÆ, hvorfor det er nødvendigt at foretage en større efterforskning for udfindelse af identiteten på pågældende.

Endvidere har UCN udtalt, at Vietnam ikke vil modtage KÆ, hvis der ikke foreligger en fuldstændig identitet på pågældende.

Endvidere har UCN udtalt, at det på grund af den længere efterforskning kan taget et halvt år, for udvisningen kan effektueres.

Udlændingestyrelsens vurdering af sagen

...

Adgang til prøvelse

Uanset Udlændingestyrelsen ikke kender de konkrete omstændigheder omkring udsendelsen, er det styrelsens vurdering, at de tidsmæssige betingelser for en prøvelse er opfyldt.

...

Konklusion

KÆ's opholdsgrundlag er bortfaldet på tidspunktet, hvor han blev udvist af Danmark, jf. udlændingelovens § 32.

Som følge af udvisningsdommen af 29. april 2010 har KÆ ikke efterfølgende haft mulighed for at opnå andet opholdsgrundlag i Danmark, idet det følger af udlændingelovens § 10, stk. 4, at en udlænding, som har indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, ikke kan gives opholdstilladelse efter § 8, stk. 3 og §§ 9-9f og 9i-9n, med mindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, dog tidligst 2 år efter udrejsen.

KÆ vil endvidere under de givne omstændigheder, hvor pågældende er udvist med indrejseforbud for bestandig, ikke kunne forvente at få en ny opholdstilladelse i Danmark i perioden, hvor indrejseforbuddet er gældende.

Såfremt udvisningsdommen ophæves, vil KÆ falde tilbage på det opholdsgrundlag, han havde, inden han blev udvist."

Der har endvidere været fremlagt udtalelse af 21. juli 2019 fra bistandsværgen X2

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaringer af KÆ, bistandsværgen X2 og tilsynsførende X1

KÆ har forklaret, at han har det godt med personalet på , men at det er meget urolige borgere, som bor der. Han ser sin søn hver 2. eller 3. uge. Han plejer at huske samværene. Det er sjældent, at samværet er blevet glemt. Han kan godt forstå, at samværet kan blive glemt.

Han har ikke let ved at tale dansk, men han forstår dansk. Han kan skrive dansk med sin søn. Han kan skrive vietnamesisk. Han tror ikke, at han vil kunne klare sig i Vietnam. Han kender ikke systemet i Vietnam. Han vil gerne blive i Danmark, så han kan se sin søn. Hans mor er død, og han kan ikke bo hos sine søskende.

Han har i perioder boet alene i Vietnam og i Danmark. I Danmark boede han først sammen med sin mor hos sin bror. Han flyttede for sig selv, da han blev 18 år, og efter 5-6 måneder flyttede hans mor hjem til ham. Så traf han sin søns mor, og de boede sammen. Da de skulle flytte fra hinanden, flyttede han hjem til sin mor.

Hvis han bliver sendt til Vietnam, ved han ikke, hvad der vil ske med ham. Han vil blive meget ked af det, hvis han skal hjem. Han vil gerne fortsat se sin søn.

Han tager ingen medicin. Der har ikke været en læge, som har sagt til ham, at han er syg eller han skulle tage medicin. Han har aldrig været psykisk syg. Han har bare ført et stille liv. Han klarer alting selv, men får hjælp til breve.

Bistandsværgen X2 har henvist til sin udtalelse af 21. juni 2019, og har supplerende forklaret, at KÆ's liv er regelmæssigt, og at KÆ overholder alle aftaler. KÆ og dennes søn er glade for samværene.

Tilsynsførende X1 har forklaret, at den socialpædagogis-

ke støtte, som Samrådet har anført, at KÆ har brug for, formentligt vedrører behovet for at motivere KÆ til at lære det danske sprog og benytte sine udgange til at opnå kontakter udenfor, samt en generel forståelse for samfundssystemet udenfor.

Rettens begrundelse og resultat

På baggrund af sagens oplysninger, herunder særligt vurderingen fra Samråd for udviklingshæmmede lovovertrædere, den retspsykiatriske erklæring samt Retslægerådets erklæring er der - uanset KÆ's ønske om en opretholdelse af foranstaltningen - grundlag for nu at ændre den idømte foranstaltning, som påstået af anklagemyndigheden, jf. straffelovens § 72, stk. 2.

Der skal som følge heraf foretages en prøvelse efter udlændingelovens § 50a samt tages stilling til KÆ's påstand om ophævelse af udvisningen, jf. udlændingelovens § 50, idet bemærkes at der ikke efter sagens oplysninger er grundlag for at tage anklagemyndighedens påstand om afvisning til følge efter udlændingelovens § 50, stk. 2, da det efter sagens oplysninger ikke kan anses for åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i KÆ's forhold.

Ad udlændingelovens § 50

Efter sagens oplysninger er der ikke indtrådt sådanne væsentlige ændringer i KÆ's forhold, jf. udlændingelovens § 26, at der er grundlag for at ophæve den udvisning, som KÆ blev idømt senest ved Østre Landsrets dom af 3. november 2010.

Der er herved lagt vægt på, at det dengang var tiltaltes tilknytning til sin mor og sin søn, der talte imod, at tiltalte skulle udvises, og at tiltaltes mor siden er afgået ved døden, samt at det forhold, at KÆ i perioden siden dommen har haft samvær med sin søn ikke kan føre til, at udvisningen nu skulle være i strid med artikel 8 i EMRK. Der er herved også lagt vægt på, at KÆ er dømt for at have dræbt sin søns mor, samt på beskrivelserne af relationen mellem KÆ og sin søn.

Udvisningen af KÆ ophæves derfor ikke i medfør af udlændingelovens § 50.

Ad udlændingelovens § 50 a

Efter de foreliggende oplysninger taler KÆ's helbredsmæssige tilstand ikke afgørende imod, at udsendelse af ham finder sted.

Der er herved lagt vægt på, at KÆ er fundet mentalt retarderet i lettere grad, og at der undervejs i anbringelsen har været rejst spørgsmål om, hvorvidt han var omfattet af straffelovens § 16, stk. 2, men at anbringel-

sen af ham desuagtet har været opretholdt.

Dertil kommer, at KÆ ikke har brug for medicin, men for socialpædagogisk støtte i relation til udviklingen af sit danske sprog, sine kontakter udenfor anbringelsesstedet og sin forståelse af samfundssystemet. Disse behov kan ikke anses for at være helbredsmæssige forhold, der taler afgørende imod, at udsendelse finder sted.

Det, der er oplyst, om behandlingsmulighederne for mentalt retarderede i Vietnam, kan endvidere ikke føre til, at en udsendelse af ham vil være i strid med EMRK artikel 3. Det bemærkes i den forbindelse, at KÆ er vokset op i Vietnam og har gået i skole der, samt har kunnet leve i Vietnam, indtil han i en alder af knap 17 år blev familiesammenført med sin mor i Danmark.

Herefter er der ikke grundlag for at ophæve udvisningen af KÆ efter udlændingelovens § 50a, uanset den tid, der er forløbet, siden KÆ blev dømt for drab på sin søns mor.

Thi bestemmes:

Den foranstaltning, som KÆ blev idømt ved Odense rets dom af 29. april 2010, der blev stadfæstet af Østre Landsret ved dom af 3. november 2010, og som er ændret ved Odense rets kendelse af 30. november 2015, ændres, således at KÆ skal undergive sig tilsyn af kommunen, således at han efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde.

Bestemmelsen om udvisning med indrejseforbud gældende for bestandig, som KÆ blev idømt ved Odense rets dom af 29. april 2010, der er stadfæstet af Østre Landsret ved dom af 3. november 2010, opretholdes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Karin Bøgh Pedersen
Dommer

/hee

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEEN I ODENSE - 4.afdeling, den 21. august 2020

Nicole Gamst-Halle
kontorfuldmægtig

AM2020.03.06Ø

Kilde: Retspraksis, Landsretterne

Emner: udvisning ved dom; udlændinge; udvisning, prøvelse før udsendelse, foranstaltningsdømte, § 50 a

Stikord: Udvisning ved dom, udlændinge, foranstaltningsdømte, § 50 , T udvist ved dom og dømt til behandling på psykiatrisk afdeling, T modtog medicinsk behandling, T udelukket fra at opnå opholdstilladelse jf. udlændingelovens § 10, stk. 3, BR fandt at udvisningen og indrejseforbuddet skulle opretholdes, LR stadfæstede BR's kendelse

Afgørelsestype: Kendelse

Dato: 6.3.2020

Offentlig Tilgængelig: Ja

Status: Gældende

Udskrevet: 11.5.2022

Indholdsfortegnelse

Landsrettens kendelse	2
Byrettens kendelse	7

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 6. marts 2020 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne Henrik Bitsch, Ib Hounsgaard Trabjerg og Louise Pansa Lauemøller (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

20. afd. nr. S-133-20:

Anklagemyndigheden

mod

KÆ

(Født juli 1994)

(advokat Susanne Bundgaard Geil, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af dombogen fra Retten i Svendborg (R8-3343/2019) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 15. januar 2020 samt kæreskrift af 30. december 2019 og supplerende kæreskrift af 23. januar 2020 fra den beskikkede forsvarer, advokat Susanne Bundgaard Geil, der har kæret Retten i Svendborgs kendelse af 17. december 2019 om opretholdelse af udvisning.

Advokat Susanne Bundgaard Geil har påstået sagen hjemvist til fornyet behandling, subsidiært at kendelse af 17. december 2019 ophæves.

Advokat Susanne Bundgaard Geil har til støtte herfor gjort gældende blandt andet, *at* den i kendelsen anførte begrundelse burde have ført til ophævelse af udvisningen, *at* KÆ's

helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod udvisning, *at* KÆ fortsat har et behandlingsbehov, som han ikke har adgang til i hjemlandet, *at* han er uden sygdomserkendelse, hvilket gør ham afhængig af, at andre hjælper ham med at tage den foreskrevne medicin, og *at* der foreligger en vis risiko for, at han vil begå ny personfarlig kriminalitet.

Retten i Svendborg har i fremsendelsesbrevet henholdt sig til den trufne afgørelse.

Sagens oplysninger

Psykiatrien i Region Syddanmark, Psykiatrisk Afdeling, har i udtalelse af 4. februar 2020 oplyst blandt andet følgende:

”Patientens aktuelle medicinering er opdateret d. 03.02.20, og er:

Inj. Xeplion 100 mg. hver 4. uge, indsprøjtet i stor muskelgruppe til behandling af sindslidelse/skizofreni.

Tbl. Delepsine 300 mg. x 2, som stemningsstabiliserende

Tbl. Quetiapin 100 mg., 1 x dgl., som beroligende og sederende til nat

Ved behov kan patienten endvidere bruge forskellige præparater som beroligende middel ved urolig eller opkørt tilstand.

Det drejer sig om:

Tbl. Truxal 25 mg., 2-4 tbl. ved behov, max 12 tbl. pr. dag

Tbl. Zyprexa 5 mg., 1-2 smeltetbl. ved behov, max. 8 smeltetbl. pr. dag

Tbl. Quetiapin 25 mg., 1-3 tbl. ved behov, max. 9 tbl. pr. dag

Tbl. Zonoct 10 mg., 1 tbl. ved behov, max. 1 tbl. pr. dag

Tbl. Zyprexa, tbl. Truxal, tbl. Quetiapin: er alle antipsykotiske præparater, der givet i mindre doser, primært har det sigte at virke sederende og modvirke agitation og angst.

Patientens medicin er ændret på den måde, at tbl. Cisordinol som kun gives ved behov, ikke længere fremgår af patientens ordinationsliste, mens at han til gengæld får fast Delepsine som stabiliserende medicin, der forebygger mod affekt gennembrud.

Patientens væsentligste behandling er hans faste behandling, altså:

Delepsine 300 mg. x 2

Xeplion 100 mg. hver 4. uge

Quetiapin 100 mg. til nat”

Endvidere har Udlændingestyrelsen ved udtalelse af 18. februar 2020 udtalt blandt andet følgende:

”Af oplysninger fra MedCOI, en EU-finansieret database vedrørende sygdomsbehandling, fremgår det, at præparaterne Delepsine, Quetiapin, og Paracetamol er tilgængelige i Afghanistan.

Det fremgår videre af oplysninger fra MedCOI, at præparatet Xeplion (injektion) ikke er tilgængeligt i Afghanistan, men at alternativer til Xeplion, Aripiprazol og Olanzapin er tilgængelig i Kabul.

Det fremgår af oplysninger fra MedCOI's Country Fact Sheet vedrørende behandlingsmuligheder i Afghanistan, at der er ingen specialiseret behandling mod skizofreni.

Det fremgår yderligere, at der er mulighed for at modtage psykiatrisk behandling i store dele af Afghanistan, men kvaliteten er lav og antallet af sundhedspersonale med speciale i mental sundhed er ikke tilstrækkeligt stort.

Det fremgår endvidere, at der er mulighed for at modtage psykologisk behandling på 1500 offentlige klinikker samt på 300 specialiserede faciliteter spredt ud over Afghanistan, og at der kun findes et enkelt hospital, der er specialiseret i psykiatri.

Endelig fremgår det af MedCOI's Country Fact Sheet oplysninger, at der kun findes en sikret institution i Afghanistan til behandling af psykiatiske lidelser med mulighed for tvangsindlæggelse, og at kvaliteten er meget lav”.

Yderligere fremgår det af udskrivningsepikrise fra Retspsykiatrisk Afsnit i blandt andet, at KÆ har været indlagt i perioden fra den 18. december 2019 til den 7. februar 2020.

Efter votering afsagdes følgende

k e n d e l s e :

Det fremgår af dombog af 17. december 2019, at Retten i Svendborg den 8. januar 2020 har berigtiget kendelsen i medfør af retsplejelovens § 221, stk.1. Landsretten finder af denne årsag ikke grundlag for hjemvisning.

Kæremålet angår spørgsmålet om, hvorvidt KÆ's helbredsmæssige forhold taler afgørende imod, at udsendelse til Afghanistan finder sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Det fremgår af forarbejderne til udlændingelovens § 50 a, stk. 2, at domstolene ved afgørelsen skal påse, at en gennemførelse af udvisningen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtigelser, herunder særligt om udsendelse af en udvist udlænding, der fortsat må antages at have behov for psykiatrisk behandling, vil kunne være i strid med EMRK artikel 3.

Det er ikke afgørende for vurderingen heraf, om domfældte ved udsendelsen kan opnå den samme behandling i hjemlandet som i Danmark, men det har betydning, om domfældte har reel mulighed for relevant behandling i hjemlandet.

Det fremgår af de lægelige oplysninger, at KÆ lider af paranoid skizofreni, og afhængighed af cannabis og at han aktuelt er under behandling med blandt andet Delepsine, Quetiapin og Xeplion. Yderligere fremgår det, at behandlingsbehovet med medicin mod sindslidelse vurderes at være årelangt, og at fravær af medicinsk behandling generelt vil forstærke sindslidelsens symptomer samt tendensen af personskadende adfærd.

Landsretten lægger efter de oplysninger, som Udlændingestyrelsen har tilvejebragt, til grund, at KÆ i Afghanistan kan få relevant medikamentel behandling af sin psykiske lidelse, og at det er muligt at modtage psykologisk behandling på offentlige klinikker.

Landsretten finder på denne baggrund, at KÆ's helbredsmæssige tilstand ikke taler afgørende imod, at udsendelse kan finde sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 06-03-2020

Jens Jensen
kst. souschef

Udskrift af dombogen

K E N D E L S E

afsagt den 17. december 2019

Rettens nr. R8-3343/2019

Politiets nr. 2300-70308-00071-17

Anklagemyndigheden

mod

KÆ

Født juli 1994

Ved dom af 8. januar 2019 blev det bestemt at KÆ skal udvises.

KÆ blev dømt til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlæge kan træffe bestemmelse om genindlæggelse. Der blev ikke fastsat længstetid.

Anklagemyndigheden har den 9. oktober 2019 indbragt sagen for retten, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået, at udvisningen opretholdes.

KÆ har påstået, at udvisningen ophæves.

Sagens oplysninger

Psykiatrien i Region Syddanmark, Psykiatrisk Afdeling, har i en udtalelse af 23. april 2019 oplyst:

"Aktuelt psykisk:

Siden 2017 har KÆ efter indflytning på haft behandlingsmæssig opfølgning ved retspsykiatrien i Her har han fastholdt antipsykotisk behandling. Han har haft adskillige indlæggelser frem til nu i medfør af dom. En del af indlæggelserne har været begrundet i uoverensstemmelser med personalet på døgntilbuddet, hvor han har optrådt truende, voldsom og udadreagerende. Der har også været episoder med voldsanvendelse, dels mod personalet og dels mod sundhedspersonel under indlæggelse - jf. seneste dom. Til andre tider er han blevet indlagt, fordi han har været til stede ved behandlingsopfølgningen, hvor man så har efterlyst ham og indlagt ham i medfør af dom.

Undervejs har man justeret i den antipsykotiske behandling og konstateret, at den er effektiv mod de sindssygelige symptomer. Til gengæld er det indtrykket, at sygdomsrecidiver der har ført til nævnte indlæggelser ved flere lejligheder er relateret til brug af cannabis.

Under indlæggelser har der været episoder, hvor han har været tvangsfikseret på grund af udadreagerende adfærd og hærværk. Fikseringen har som udgangspunkt været af kortere varighed.

Karakteristisk har han generelt samarbejdet om den medicinske behandling. Under indlæggelserne har han i længere perioder, også under aktuelle indlæggelse, optrådt uden åbenlyse sindssygelige symptomer, men til gengæld været præget af sin grundlæggende karakterologi med utålmodighed, lav frustrationstærskel med letvakt affekt. Han har brug for en del afledning, når han møder modgang. Der er en tendens til, at han let føler sig modarbejdet og misforstået, og det kan have karakter af forfølgelses-, og i sindssygelig tilstand, vrangsorestillinger. Man har ved flere lejligheder under indlæggelse iagttaget behov for adfærds-korrigerende interventioner for regeloverholdelse både under indlæggelse og fremadrettet under udskrivelse i forbindelse med ophold på døgntilbuddet.

Senest blev han indlagt 23. november 2018, idet han ikke overholdt aftaler i forbindelse med behandlingen og udeblev. Siden har døgntilbuddet opsagt aftalen på grund af voldsomhed. ^{KÆ} er fortsat indlagt i medfør af behandlingsdom og aktuelt boligløs.

....

Igangværende behandling:

Injektion Xeplion depot 100 mg hver 4. uge, indsprøjtet i en stor muskelgruppe, til behandling af sindslidelse /skizofreni.

Ved behov kan gives tablet Cisordinol 4 mg, max. x 3 dagligt - mod sindslidelse og opkørthed.

Tablet Zyprexa Velotab á 5 mg ved behov, max. 10 mg dagligt - mod sindslidelse og opkørthed.

Tablet Zolpidem 10 mg ved behov, max. x1 dagligt - mod søvnbesvær.

Tablet Truxal 50 mg ved behov, max. 6 tabletter dagligt - mod forpinthed og uro.

Tablet Lysantin 50 mg, max. x 3 dagligt - mod bivirkninger af medicin.

Diagnoser:

DF20.0 Paranoid skizofreni

DF12.21 Afhængighedssyndrom af cannabis, afholdende i beskyttet miljø

DZ0461 Dom til behandling."

Udlændingestyrelsen har i en udtalelse af 6. august 2019 oplyst:

"Politiet i har på denne begrund ønsket en udtalelse vedrørende behandlingsmulighederne i afghanske, og det er til sagen oplyst, at KÆ aktuelt er under behandling med følgende præparater:

- Injektion Xeplion depot
- Cisordinol
- Zyprexa Velotab
- Zolpidem
- Truxal
- Lysantin

Anklagemyndigheden har oplyst, at de til brug for sagen gerne vil oplyses om behandlingsmulighederne i Afghanistan.

Udtalelse

Af oplysninger fra MedCol, en EU.Finansieret database vedrørende sygdomsbehandling, fremgår det, at præparaterne Zyprexa Velotab og Zolpidem er tilgængelige i Afghanistan, men det fremgår ikke, hvad prisen er på præparaterne. Det fremgår videre at præparaterne Cisordinol og Truxal ikke er tilgængeligt i Afghanistan. Yderligere fremgår der, at præparatet Xeplion ikke er undersøgt af MedCol.

Det fremgår af oplysninger fra MedCOL's Country Fact Sheet vedrørende behandlingsmuligheder i Afghanistan, at der er mulighed for at modtaget psykiatrisk behandling i store dele af Afghanistan, men kvaliteten er lav og antallet af sundhedspersonale med speciale i mental sundhed er ikke tilstrækkeligt stort. Det fremgår endvidere, at der er mulighed for at modtage psykologisk behandling på 1500 offentlige klinikker samt på 300 specialiserede faciliteter spredt ud over Afghanistan, og at der kun findes et enkelt hospital, der er specialiseret i psykiatri. Endelig fremgår det af MedCO's Country Fact Sheet oplysninger, at der kun findes en sikret institution i Afghanistan til behandling af psykiatriske lidelse med mulighed for tvangsindlæggelse, og at kvaliteten er meget lav."

Udlændingestyrelsen har i en supplerende udtalelse af 18. september 2019 oplyst:

"Udlændingestyrelsen kan supplerende oplyse, at af oplysninger fra MedCOL, en EU-Finansieret database vedrørende sygdomsbehandling, fremgår følgende:

- Xeplion (aktive stof er paliperidonpalmitat): ej tilgængeligt jf. MedCOL undersøgelse BMA 12769 september 2019.

- Lysantin (aktive stof er orphenadrin): er tilgængelig på privat apotek i Kabul, jf. MedCOI undersøgelse BMA 12769 septemember 2019.

Af oplysninger fra MedCOI fremgår yderligere, at aripirpazol og olanzapil, er to alternativer til Xeplion, som er tilgængelige i Kabul på privat apotek jf. vedhæftede MedCOI-undersøgelse."

Flygtningenævnet har ved afgørelse af 17. oktober 2019 fundet, at domfældte er udelukket fra at opnå opholdstilladelse i Danmark, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3.

KÆ har bl.a. forklaret, at han har meget dårlig hukommelse. Han er blevet udskrevet fra retspsykiatrisk afdeling inden for de seneste måneder, og er på . Han får også hjælp nu, men den er ikke så kvalificeret, som da han var indlagt. Hvis han siger, at han har det dårligt, giver personalet ham blot mere medicin, uden at vide, hvad det er. Han "lever" af medicinen, for når han ikke får den, kan han ikke sove, og så kan han ikke spise. Han var senest indlagt i 12 eller 14 måneder. Han husker ikke, om han har nogen familie tilbage i Afghanistan. Han har en onkel i Tyskland, som han har besøgt. Onklen har sagt, at han nu er voksen og må klare sig selv. Da han forlod Afghanistan var hans mor og søster der, men han ved ikke, om de er der endnu.

Retten's begrundelse og afgørelse

Efter forarbejderne til udlændingelovens § 50 a, stk. 2, skal domstolene ved afgørelsen påse, at en gennemførelse af udvisningen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt om udsendelse af en udvist udlænding, der fortsat må antages at have et behov for psykiatrisk behandling, vil kunne være i strid med EMRK artikel 3, der indeholder et forbud mod umenneskelig behandling.

Efter praksis er det ikke afgørende for vurderingen, om domfældte ved udsendelse kan opnå den samme behandling i hjemlandet som i Danmark, men det har betydning, om domfældte har reel mulighed for relevant behandling i hjemlandet.

Det fremgår af de lægelige oplysninger, at domfældte også fremadrettet har behov for medicin mod sindslidelser; paranoid skizofreni og afhængighedsyndrom af cannabis, afholdende i beskyttet miljø. Man har efter en justering i den antipsykotiske behandling konstateret, at den er effektiv mod de sindssygelige symptomer, men at sygdomsrecidiver, der har ført til indlæggelser ved flere lejligheder er relateret til brug af cannabis.

Det fremgår af Udlændingestyrelsens oplysninger, at Xeplion ikke er tilgængeligt i Afghanistan, men at to alternativer, aripirpazol og olanzapil er tilgængelige. Det er endvidere muligt at modtage psykiatrisk behandling i store dele

af Afghanistan om end kvaliteten heraf er lav.

Retten finder herefter, at domfældtes helbredsmæssige tilstand taler afgørende imod, at udsendelse kan finde sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Derfor bestemmes:

Udvisningen og indrejseforbuddet opretholdes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Rasmus Aggersbjerg Kristensen
kst. dommer
/karol

I medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, berigtiges kendelse af den 17. december 2019 således:

På side 5 ændres følgende :

"Retten finder herefter, at domfældtes helbredsmæssige tilstand taler afgørende imod, at udsendelse kan finde sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2."

til

"Retten finder herefter ikke, at domfældtes helbredsmæssige tilstand taler afgørende imod, at udsendelse kan finde sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2."

Retten i Svendborg, den 8. januar 2020

Rasmus Aggersbjerg Kristensen
kst. dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I SVENDBORG, den 14. januar 2020

Line Due Aarslev
Kontorfuldmægtig

AM2020.01.27V

Kilde: Retspraksis, Landsretterne

Emner: udlændinge; udvisning, prøvelse før udsendelse, foranstaltningsdømte, § 50 a

Stikord: Udvisning, prøvelse af udvisning efter udlændingelovens § 50 a, udvisning ikke ophævet, foranstaltning, statsborger i Iran, behandlingsbehov, LR fandt at domfældte havde reel mulighed for relevant behandl. i hjemlandet, helbredsmæssige forhold taler ikke afgørende imod udsendelse, udvisning og indrejseforbud opretholdes

Afgørelsestype: Kendelse

Trykt: UfR: U.2020.1383 og TfK: TFK2020.366/2

Dato: 27.1.2020

Offentlig Tilgængelig: Ja

Status: Gældende

Udskrevet: 11.5.2022

K E N D E L S E

afsagt den 27. januar 2020 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Hans-Jørgen Ny-mark Beck, Cecilie Maarbjerg Qvist og Anne-Mette Schjerner (kst.)) i

V.L. S-2495-19

Anklagemyndigheden

mod

D

født september 1985

(advokat Lars Kirstein Pedersen, Grenå)

Ved kendelse af 19. november 2019 har Retten i Randers ophævet bestemmelsen om udvisning af D i dommene af 13. marts 2019 og 10. september 2019, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Kendelsen er kæret af anklagemyndigheden med påstand om, at udvisningen opretholdes.

D har påstået stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

Af udtalelse vedrørende D af 15. januar 2020 fra Nordsjællands Politi, Udlændingecenter, fremgår bl.a. følgende:

”Mulighederne for udrejse til L1 er stærkt begrænsede, når udlændingene ikke vil medvirke hertil, idet L1's myndigheder ikke vil udstede rejsedokumenter til brug for tvangsmæssige udsendelser.

Det er således et krav fra L1's myndigheders side, at personer, der skal udsendes til L1, selv skal ansøge om udstedelse af et rejsedokument/pas og i den forbind-

delse godtgøre sit L1 statsborgerskab. Vil udlændingen ikke medvirke til at ansøge om udstedelse af rejsedokument, vil en udsendelse ikke kunne gennemføres.

Tvangsmæssige udsendelser af L1 statsborgere er derfor alene mulige, hvis der allerede foreligger et gyldigt L1 pas i sagen.

Der arbejdes løbende på at skabe forudsætninger for gennemførelse af tvangsmæssige udsendelser til L1 .

Samarbejdet med den L1 ambassade i Danmark er velfungerende, hvis der er tale om frivillig udrejse, og der er således ingen udsendeshindringer i forhold til L1 , såfremt udlændingen udrejser frivilligt.

Uagtet problemerne med udstedelse af rejsedokumenter til afviste L1 asylansøgere, der skal tvangsmæssigt udsendes, fritager det imidlertid ikke den enkelte person for at skulle udrejse til L1 , hvilket er muligt at gøre frivilligt, og som den enkelte udlænding i øvrigt har pligt til, jf. udlændingelovens § 30.

Udsendelsen af udlændingen beror på, at udlændingen medvirker aktivt til en frivillig udrejse, herunder at udlændingen medvirker til fremskaffelse af pas ved bl.a. frivilligt at lade sig fremstille på den L1 ambassade.

Nordsjællands Politi anser det fortsat for muligt at gennemføre udsendelsen men kan på baggrund af ovenstående ikke oplyse nærmere om tidsperspektivet herfor.”

Det fremgår af supplerende udtalelse vedrørende D af 16. januar 2020 fra Nordsjællands Politi, Udlændingecenter, at D's sag blev forelagt for Udlændingestyrelsen den 3. juni 2019 med henblik på Udlændingestyrelsens vurdering af, om der foreligger udsendeshindringer i medfør af udlændingelovens § 31. Udlændingestyrelsen har den 16. januar 2020 oplyst overfor Nordsjællands Politi, at sagen er berosat med henblik på at afvente rettens prøvelse af D's udvisning i medfør af udlændingelovens § 50 a. Nordsjællands Politi har endvidere oplyst, at D ikke på nuværende tidspunkt ses at være i besiddelse af et gyldigt pas, men at det ikke fritager ham fra at skulle udrejse frivilligt til L1 , hvilket han har pligt til, jf. udlændingelovens § 30. Nordsjællands Politi anser det således fortsat for muligt at gennemføre udsendelsen, men kan på baggrund af ovenstående ikke oplyse nærmere herom.

Forklaring

D har supplerende forklaret, at han har været indlagt tre gange i alt, to gange i By1 og en gang i By2 . Han kan ikke huske datoerne. Han får indsprøjtninger med rispolept og tager nu også et andet præparat. Han får 300 mg dagligt, og indsprøjtning en gang om måneden. Medicinen er mod psykose. For så vidt angår rispolept er der tale om

depotmedicin. Efter udvisningsdommen fik han det meget dårligt, og derfor blev hans medicindosis fordoblet, hvilket har betydet, at han har fået det bedre.

Han kan ikke vende tilbage til L1 . Han er blevet dømt til døden ved de L1 domstole. Han har fået dødsdommen efter, at han har demonstreret mod L1 og været medlem af . Dommen blev sendt til hans far, og han har fået den fra ham. Hans forældre bor stadig i L1 . Han er som regel i kontakt med dem en gang hver anden uge. Hans forældre bor i . Han har ikke mulighed for behandling i L1 . Den medicin, han får, kan ikke fås gennem det offentlige sundhedstilbud i L1 , men den kan fås på det sorte marked. Det nærmeste hospital er 160 km fra hans forældres bopæl. Der er ikke mulighed for psykiatrisk behandling der. Han kan ikke arbejde i L1 , da han er psykisk syg. I L1 er der ikke nogen offentlig støtte til psykisk syge. Der er heller ikke støtte til medicin.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af udlændingelovens § 50 a, stk. 2, at retten ophæver udvisning, hvis udlændingens helbredsmæssige forhold afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Det fremgår af forarbejderne, at der ved afgørelsen blandt andet kan lægges vægt på, om udlændingen er i en tilstand, hvor det efter de lægefaglige oplysninger i sagen kan befrygtes, at den pågældende vil begå personfarlig kriminalitet, og på karakteren og grovheden af den kriminalitet, der begrundede udvisningen. Der kan endvidere lægges vægt på de lægefaglige erklæringer om den pågældendes helbredsmæssige tilstand, herunder om det hidtidige behandlingsforløb og om karakteren af og behovet for fortsat behandling, om konsekvenserne af at behandlingsforløbet afbrydes, samt om muligheden for i hjemlandet at kunne opnå fortsat behandling. Domstolene skal endvidere på sædvanlig vis påse, at en gennemførelse af udvisningen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Det fremgår af de lægelige oplysninger, at D er under behandling med bl.a. rispolept, og at det anbefales, at han fortsætter med uændret behandling. Landsretten lægger herefter til grund, at D har et behandlingsbehov.

Det er ikke afgørende for vurderingen efter udlændingelovens § 50 a, stk. 2, om en person ved udsendelse kan opnå den samme behandling i hjemlandet som i Danmark, men det har betydning, om domfældte har reel mulighed for relevant behandling i hjemlandet.

Det fremgår af oplysninger fra Udlændingestyrelsen, at præparatet rispolept er tilgængeligt i L1 og L2, men at det ikke fremgår, hvad prisen er, og om det er tilgængeligt som depot. Af udtalelsen af 3. juni 2019 fra overlæge X1 ved Psykiatrien i By2 fremgår, at behandlingen er tilgængelig i L1. Af udtalelsen fra Udlændingestyrelsen fremgår desuden, at der på offentlige klinikker er mulighed for forskellige former for psykiatrisk behandling.

Landsretten lægger efter disse oplysninger til grund, at D i L1 kan få relevant behandling for sin psykiske lidelse ved offentlige klinikker, og hans helbredsmæssige forhold taler dermed ikke afgørende imod, at udsendelse kan finde sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Landsretten ændrer derfor byrettens kendelse, således at udvisningen og indrejseforbuddet opretholdes.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse ændres, således at bestemmelserne i Retten i Randers' dom af 13. marts 2019 og Retten i Hernings dom af 10. september 2019 om, at D udvises af Danmark med et indrejseforbud i 6 år, opretholdes.

D skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Hans-Jørgen Nymark Beck Cecilie Maarbjerg Qvist Anne-Mette Schjerning (kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 27. januar 2020

Majbrit Hougesen

stedfortræder

Udskrift af dombogen

K E N D E L S E

afsagt den 19. november 2019

Rettens nr. 1-3228/2019
Politiets nr. 4200-84130-00045-19

Anklagemyndigheden
mod
D
født september 1985

Ved dom af 13. marts 2019 blev D blandt andet fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1 og 2, § 119, stk. 1, § 119 a, jf. til dels § 21, og § 245, stk. 1, jf. § 21.

D blev frifundet for straf i medfør af straffelovens § 16, stk. 1, men blev dømt til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse, jf. straffelovens § 68. Der blev ikke fastsat længstetid for foranstaltningen.

Tiltalte udvises af Danmark med et indrejseforbud i 6 år.

Anklagemyndigheden har den 12. juli 2019 indbragt sagen for retten, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Ved retten i Hernings dom af 10. september 2019 er domfældte fundet skyldig i overtrædelse af udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 5, § 42a, stk. 8, 1. pkt. og § 42a, stk. 10. Han blev frifundet for straf i medfør af straffelovens § 116, stk. 1, og det blev bestemt, at det havde sit forblivende i med den af Retten i Randers den 13. marts 2019 idømte foranstaltning.

Han blev udvist af Danmark med et indrejseforbud i 6 år, regnet fra udrejsen eller udsendelsen.

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået, at bestemmelsen om udvisning opretholdes.

D har påstået, at bestemmelsen om udvisning ophæves.

Sagens oplysninger

D har forklaret, at han har været indlagt yderligere to gange på Sygehus. Det havde noget med hans sygdom at gøre. Så længe han tager sin medicin, har han det nogenlunde. Når han ikke bruger medicin, har han samme problemer som tidligere.

Der er ingen behandlingsmuligheder i L1, hvor hans forældre bor. Der er 150 km til nærmeste sygehus. Man skal betale for behandling og indlæggelse og for medicin. Det koster 2 måneders løn at betale for en måneds indlæggelse. Man kan måske købe medicinen på det sorte marked, men ikke ellers på grund af embargoen. Der findes ikke gratis psykiatrisk behandling. Han har intet at leve for i L1. Hans forældre er meget gamle.

Han har fået en dom i L1. Han er blevet dømt til henrettelse. Han har fået tilsendt dommen fra sin far. Den er afsagt af Domstolen i L1. Den er beliggende i område. Han er dømt for politisk aktivitet mod regimet. Dommen er afsagt 12/4 1398. Det er ca. i 2018. De kunne ikke finde ham, så der er tale om en udeblivelsesdom. Hvis de finder ham, vil han blive henrettet.

Han har boet i L1 siden han var 5 år gammel og indtil han flygtede til Danmark i 2015. Han er født i L2. Han er statsborger i L1.

Han bor nu på

Østjyllands Politi har den 20. maj 2019 anmodet overlæge X1 ved Psykiatrien By2 om en udtalelse om

1.
En lægelig vurdering af domfældtes helbredsmæssige tilstand, herunder om det hidtidige behandlingsforløb og om karakteren af og behovet for fortsat behandling og om konsekvenserne af, at behandlingsforløbet afbrydes.

2.
Desuden anmodes overlægen vurdere, om der er grund til at frygte, at udlændingens vil begå personfarlig kriminalitet, hvis behandlingen afbrydes.

Overlæge X1, Regionspsykiatrien By2 har den 3. juni 2019 udtalt følgende:

"Ad 1.

Tidligere behandlingsforløb:

13.06.2017 - 25.08.2017 Ambulant forløb hos Klinik for PTSD og Transkulturel Psykiatri. Henvises pga. paranoide forestillinger i forfølgelseskarakter. Afsluttes med konklusionen, at han ikke opfylder kriterierne for VFSD, han mener Ikke selv, at han fejler noget, heller ikke at han har brug for behandling.

23.02.2018 Henvises til tvangsindlæggelse på Gule papirer, de Gule papirer afvises grundet lægelig vurdering, som beskriver, at D hverken er psykotisk eller er i affekttilstand, som kunne være årsag til tvangsindlæggelse. D ytrer, at han har midlertidig opholdstilladelse, men har ikke lyst til at rejse herfra, og vil gøre alt for at få lov til at blive her i Danmark.

19.04.2018 Møder op i Klinik for PTSD efter lukketid, og ønsker at få hjælp derfra til at få dansk statsborgerskab.

21.09.2018 Der afholdes netværksmøde i Lokalpsykiatrien i By3 . Konklusionen er, at D tilsyneladende har svært ved at gøre sig forståelig grundet sproglig og kulturel barriere, og folk føler sig hurtigt truet af ham.

10.01.2019 - 14.01.2019 Tvangsindlægges på Afsnit B, Regionspsykiatrien i pa Gule papirer. D observeres i 3 dage for psykotiske symptomer. D ytrer, at én af vagterne samarbejder med kommunen (de har mødt hinanden der tilfældigt tidligere), men yderligere tegn til psykose, og truende adfærd kan ikke observeres.

D mener ikke, at han har nogen psykisk sygdom, eller har brug for behandling. Han fortæller, at i hans hjemland er hans adfærd faktisk accepteret, men er problematisk her i DK. Hans psykiske tilstand giver ikke grund nok til at tvangstilbageholde ham, og han udskrives efter eget ønske.

D skal undergive sig til Mentalundersøgelse I By4 , beskrivelsen er ikke tilgængelig p.t Konklusionen er, at D lider af paranoid skizofreni, og pga. det står D dom til psykiatrisk behandling fremfor fængselsdom. I journalnotater fra indlæggelse beskrives, at D er paranoid over for kommunen, kirkekontoret, REMA 1000, flygtningsejere, flygtninge og generelt alle danskere.

22.02.2019 D møder op i psykiatrien i By5 uden forud indgået aftale. Da D informeres om, at han ikke har en aftale, bliver han sur, og kalder medarbejder "lier".

04.04.2019-16.05.2019 Indlægges D på Afsnit B Regionspsykiatri By2 i henhold til dom til psykiatrisk behandling. Psykiatriloven kræver, at alle domme til behandling skal startes med indlæggelse. D kommer med politiet, idet han igen har krænket tilhold.

D ytrer paranoide forestillinger om, at kommunen, politiet og andre officielle sammensværges imod ham. D mener, at vi sender informationer til

efterretningstjeneste i L1 . D er irriteret i starten af indlæggelsen, men trækker sig tilbage på sin stue i disse tilfælde, og ytrer ikke trusler. D startes i Risperidon behandling, som kan anvendes både mod psykotiske symptomer og mod aggressivitet. Tabletbehandling skiftes til Depot injektioner senere. D beder flere gange u.t. om at skrive Gule eller Røde papirer på ham, så han kan få lov til at forblive indlagt i 2-3 måneder, og bagefter vil han få tilkendt pension ifølge D selv. Han ytrer, at han vil forblive i DK, og vil blive berettiget til pension. Han beder om socialrådgiverens hjælp, fordi han mener, at socialrådgiveren kan sørge for opholdstilladelsen for ham. Han argumenterer med, at hans bror har fået opholdstilladelse på den her måde for 9 år siden. D tror ikke på os, når vi fortæller, at vi ikke kan hjælpe med det. D har en sproglig og kulturel barriere, som besværliggør hans tilpasning i den danske samfund, og medfører at D misforstår og mistolker ting og udvikler paranoide symptomer, som konsekvens. D er både vag men samtidig også målrettet og udspekulativ.

Ad2.

Paranoide symptomer opstår ofte i fremmedsproglige og fremmedkulturelle omgivelser, og de plejer at forbedre sig når man er tilbage i sit hjemland.

D er aktuelt i behandling med inj. Rispolept depot 37,5 mg i.m. i hver 14. dage. Der er ingen årsag til at afbryde behandlingen, idet ovennævnte behandling er tilgængelig i D's hjemland. Anbefales, at D fortsætter med uændret behandling under ophold i DK.

Retspsykiatrisk Ambulatorium skal stå for recepter, idet D har ret til vederlagsfri medicin grundet hans behandlingsdom.

Erklæringen er baseret på tidligere journalnotater, samt bekendtskab grundet indlæggelsen."

Det fremgår af en udtalelse af 28. oktober 2019 fra Udlændingestyrelsen følgende:

"Østjyllands Politi har på denne baggrund ønsket en udtalelse vedrørende behandlingsmulighederne i L1 og L2 , og det er til sagen oplyst, at D aktuelt er under behandling med følgende præparater:

Injektioner af rispolept

Udlændingestyrelsen har via MedCOI, en EU-finansieret database vedrørende sygdomsbehandling, undersøgt psykiatriske behandlingsmuligheder for skizofreni i både L1 og L2 - herunder medicinering, samt hvorvidt psykiatrisk behandling er tilgængeligt i det offentlige sundhedssystem. Det er til brug for undersøgelsen oplyst, at pågældende modtager behandling i form af injektion rispolet. Det frem går af undersøgelsen, at præparatet rispolet er tilgængeligt i L1 og L2 , men det fremgår ikke, hvad prisen er på præparatet. Det skal dog hertil bemærkes, at MedCOI ikke har undersøgt om rispolet er tilgængeligt som depot

injektioner i L1 .

Udlændingestyrelsen er vedrørende L1 blevet oplyst følgende:

Det fremgår af oplysninger fra MedCOI, at der på offentlige klinikker er mulighed for psykiatrisk behandling ved en psykiater, både ambulante og ved indlæggelse, at der er mulighed for at få klinisk behandling uden tvangsindlæggelse på en lukket afdeling, at der er mulighed for psykiatrisk rådgivning ved en sygeplejerske, samt at der er mulighed for psykiatrisk behandling ved psykoterapeutiske metoder. Der er endvidere mulighed for behandling hos en psykoterapeut, både ambulante og ved indlæggelse. Endelig er der mulighed for både ambulante behandling og behandling ved indlæggelse hos en ergoterapeut.

Udlændingestyrelsen er vedrørende L2 blevet oplyst følgende:

Det fremgår af oplysninger fra MedCOI, at der generelt er mangel på psykiatere i L2 , men at der er psykiatriske afsnit på alle hospitaler, og at der også er adgang til basale psykiatriske behandlingsformer på primære sundhedsklinikker, og at disse ydelser er dækket af national sundhedsforsikring."

Bistandsværgeren har haft lejlighed til at udtale sig.

Retten's begrundelse og afgørelse

Det fremgår af mentalerklæring af 4. januar 2019 blandt andet, at domfældte er sindssyg, og at han blev fundet udtalt paranoid med konspiratoriske forestillinger om, at alle instanser, kommunen, REMA1000, kirkekontoret, flygtningecentret og danskere generelt skaber problemer for ham uden at han på nogen måde kan give eksempler på de problemer. Der er en dårlig såvel formel som emotionel kontakt med ham. Hans tankegang er indimellem forstyrret, usammenhængende og helt uindfølelig. Han er helt uden sygdomserkendelse. Hans paranoia tager til på ganske foranledning i forbindelse med hvilket han bliver anspændt og latent aggressiv.

Det er under sagen oplyst, at han er uden midler, og at hans forældre er gamle og bor langt fra et sygehus.

Han er nu under behandling med injektioner af rispolept, og at han under denne behandling, og han har forklaret, at han har det nogenlunde, så længe han tager sin medicin. Han fremstod under retsmødet uden åbenlyse psykiske symptomer, og retten finder, at der er en risiko for, at han vil begå ny personfarlig kriminalitet, såfremt han ikke får sin medicin.

Retten lægger derfor til grund, at det henstår som uvist, om domfældte i sin situation ved udsendelse til L1 har reel mulighed for relevant psykiatrisk

behandling.

Retten finder derfor, at domfældtes helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Derfor bestemmes:

Bestemmelsen om udvisning i henhold til dommene af 13. marts 2019 og 10. september 2019 ophæves.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Marianne Sonne
dommer
/swm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I RANDERS, den 21. november 2019

Tina Cort Andersen
kontorfuldmægtig

AM2015.09.15Ø3

Kilde: Retspraksis, Landsretterne

Emner: udlændinge; udvisning, prøvelse før udsendelse, foranstaltningsdømte, § 50 a

Stikord: Udlændinge, prøvelse af udvisning efter § 50a, udvisning ikke ophævet, statsborger i Tunesien, paranoid skizofren med vedvarende behandlingsbehov, adgang til behandling i Tunesien, samme medicin fandtes ikke i Tunesien men kunne formentlig erstattes af alternative præparater

Afgørelsestype: Kendelse

Dato: 15.9.2015

Offentlig Tilgængelig: Ja

Status: Gældende

Udskrevet: 11.5.2022

Indholdsfortegnelse

Landsrettens dom	2
Byrettens dom	6

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

K E N D E L S E

Afsagt den 15. september 2015 af Østre Landsrets 11. afdeling
(landsdommerne Ole Græsbøll Olesen, Jan Uffe Rasmussen og Lasse Bødker Grymer
(kst.)).

11. afd. nr. S-311-15:

Anklagemyndigheden

mod

D

Født februar 1980

(advokat Gunnar Homann, besk.)

D har kæret Københavns Byrets kendelse af 22. januar 2015
(SS 2-29607/2014), hvorved hans anmodning om ophævelse af bestemmelsen om udvisning i Københavns Byrets dom af 6. august 2012 ikke blev taget til følge, med påstand om, at bestemmelsen om udvisning ophæves.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Kæremålet har været mundtligt forhandlet.

Supplerende oplysninger

Udlændingestyrelsen har den 29. april 2015 udtalt blandt andet:

”Der er ikke tilgået Udlændingestyrelsen nye oplysninger om den medicinske behandling, hvorfor det forudsættes, at D fortsat er under behandling med følgende præparater:

Cisordinol Depot 200 mg Hver 14. dag (antipsykotisk)

Tablet Rivotril 2 mg X 1 (beroligende og krampeforebyggende)

Tablet Buprenorphin 4 mg (substitutionsbehandling mod misbrug)

Tablet Truxal 400 mg (beroligende)

Af oplysninger fra MedCOI, en EU-finansieret database vedrørende sygdomsbehandling, fremgår det, at præparatet Rivotril er tilgængelige i Tunesien, men det fremgår ikke, hvad prisen er på præparaterne. De øvrige tre præparater ses ikke tilgængelige i Tunesien, herunder præparatet Buprenorphin. Det er derfor en fejl, når Udlændingestyrelsen i udtalelse af 5. december 2014 har anført, at Buprenorphin er tilgængeligt i Tunesien. ...

Det fremgår endvidere af MedCOI, at der for den omhandlede diagnose på Hospital Psychiatrique Razi i Tunis kan tilbydes ambulante behandling såvel som behandling med indlæggelse, samt psykiatrisk såvel som psykologisk behandling. Endelig er der mulighed for både kortere og længere behandlingsforløb."

Af en udtalelse af 25. juli 2015 fra overlæge X3 . Psykiatrisk Center, fremgår blandt andet:

" D modtager aktuelt antipsykotisk behandling i form af præparatet Cisordinol (Zuclopenthixol) Depot 200 mg hver 14. dag. Der er ikke rapporteret om bivirkninger ved behandlingen med dette præparat. Præparatet tilhører gruppen af "første generations antipsykotika" (FGA antipsychotics) og kan formentlig erstattes af et andet depotpræparat eller med tabletbehandling indenfor samme gruppe uden væsentlige ændringer i symptomatologi eller væsentlige bivirkninger, eller af en anden type antipsykotika. Der er herfra ikke kendskab til hvilke præparater inden for denne gruppe der er tilgængelige i Tunesien, og det fremgår ikke af bilag fra MedCOI om der er andre tilgængelige præparater inden for denne gruppe, eller af andre typer af antipsykotika.

Herudover modtager han supplerende tablet Quetiapin (Quetiapin) 300 mg dagligt, som beroligende medicin. Der er ikke rapporteret om bivirkninger ved behandlingen med dette præparat. Præparatet tilhører gruppen af "anden generations antipsykotika" (SGA antipsychotics) og kan formentlig erstattes af et andet præparat til behandling af urotilstande uden væsentlige ændringer i symptomatologi eller væsentlige bivirkninger. Der er herfra ikke kendskab til hvilke præparater der anvendes som beroligende medicin i Tunesien

Der er tidligere, i en periode uden antipsykotisk behandling, ikke observeret sindssygelige symptomer, men vurderingen er dog herfra, at der, hvis behandlingsforløbet afbrydes, eller den antipsykotiske behandling ophører, er en vis risiko for at der på sigt igen vil fremkomme mere fremtrædende sindssygelige symptomer, og dermed være en vis risiko for fornyet personfarlig kriminalitet."

Overlæge X3 har i en e-mail af 31. juli 2015 oplyst, at D "under ledsaget udgang mhp at besøge sin søn, er absenteret", og han har 31. august 2015 meddelt, at dette ikke giver anledning til at ændre eller uddybe konklusionen i udtalelsen af 25. juli 2015.

D har været fortsat frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, under kæremålets behandling.

Forklaring

D har supplerende forklaret blandt andet, at han fortsat får depotmedicin. Hans farbroder, der er læge i Tunesien, har oplyst hans far om, at denne depotmedicin ikke kan fås i Tunesien. Han ser fortsat sin søn. Han var absenteret i lidt over en uge, men vendte tilbage inden, han på ny skulle have sin depotmedicin.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det kan lægges til grund, at D der er en 35-årig tuneser, er paranoid skizofren og har et vedvarende behandlingsbehov.

Af udtalelserne fra Psykiatrisk Center, senest udtalelsen af 25. juli 2015, fremgår, at der i en tidligere periode uden antipsykotisk behandling ikke er observeret sindssygelige symptomer, men vurderingen er dog, at der, hvis behandlingen afbrydes eller ophører, er en vis risiko for, at der på sigt vil fremkomme mere fremtrædende sindssygelige symptomer og dermed være en vis risiko for fornyet personfarlig kriminalitet.

Efter det oplyste kan den medicin, som D modtager i dag, formentlig erstattes af alternative præparater, og det fremgår, at der i Tunesien er adgang til behandling for hans sygdom.

Herefter finder landsretten efter en samlet vurdering, hvori også indgår karakteren og grovheden af den kriminalitet, der begrundede udvisningen, at D's

helbredsmæssige tilstand ikke taler afgørende imod, at udsendelse finder sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2, og at udsendelse ikke vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen betaler sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

—————
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 15-09-2015

Udskrift af dombogen

DC 0100-10171-00191-14

K E N D E L S E

afsagt den 22. januar 2015 i sag

SS 2-29607/2014
Anklagemyndigheden
mod
D
Født februar 1980
c/o Psykiatrisk Center

Sagens baggrund og parternes påstande

Ved Københavns Byrets dom af 6. august 2012 blev D fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 og § 191, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 2, nr. 1, jf. § 1 og § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. liste B, nr. 43, samt våbenlovens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 10, og dømt til anbringelse på psykiatrisk afdeling uden fastsættelse af længstetid. Domfældte blev samtidig udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år. Dommen er ved kendelse af 22. august 2014 ændret til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse. Ved kendelse af 22. august 2014 fastsattes fortsat ingen længstetid for foranstaltningen.

Politidirektøren i København har i medfør af udlændingelovens § 50 ved brev af 5. december 2014 indbragt en anmodning fra domfældte om, at bestemmelsen om udvisning ophæves.

Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om, at udvisningen i medfør af udlændingelovens § 50 a opretholdes.

Domfældte har nedlagt påstand om, at bestemmelsen om udvisning ophæves.

Oplysningerne i sagen

Psykiatrisk Center afgav den 25. september 2014 udtalelse om domfældte, hvoraf fremgår bl.a.:

" ...

Siden sidste udtalelse:

D har opholdt sig på Psykiatrisk Center
Han havde opnået friheder, som han dog ikke har overholdt, idet han tre gange har absenteret sig under udgang, den 24. Maj 2013 (4 dage), den 10. Juli 2013 (2 dage) og den 21. november 2013 (1 dag). Han blev de tre gange tilbageført af politiet.

Efterfølgende opnåede han igen friheder, som han overholdt, endskont han enkelte gange ved tilbagekomst fremstod påvirket hvorfor de blev inddraget igen, og en enkelt gang absenterede sig kortvarigt under ledsaget udgang. Han har enkelte gange på afsnittet været kortvarigt misbrugende af hash.

Han har dog samarbejdet om behandlingen i øvrigt, har haft en hensigtsmæssig adfærd, har ikke haft affektudbrud og har rettet sig efter personalets anvisninger. Han har ikke haft åbenlyse sindssygelige symptomer.

Somatisk:

Der har under indlæggelsen været rejst mistanke om, at han havde en epilepsi-sygdom.

Han er udredt for dette og foreløbig ses det an.

Han har ligeledes været udredt for en skulderlidelse og han er opereret for dette, idet der er blevet indsat et kunstigt led. Han har haft et genoptræningsforløb.

Aktuel medicin:

Cisordinol Depot 200 mg hver 14. dag (antipsykotisk)

Tablet Rivotril 2 mg x 1 (beroligende og krampeforebyggende).

Tablet Buprenorphin 4 mg (substitutionsbehandling- mod misbrug)

Tablet Truxal 400 mg (beroligende)

Diagnoser:

Z04.61 - dom til psykiatrisk behandling

F20.0 - paranoid skizofreni

F19.2 - afhængighedssyndrom af flere/andre stoffer.

Konklusion:

D er fortsat omfattet af straffelovens § 16, stk. 1. Han fremtræder uden sindssygelige symptomer, og vurderes ikke selvmordstruet eller farlig for andre.

Han har den sidste tid igen opnået friheder, men har enkelte gange ved tilbagekomst være påvirket.

Han har dog samarbejdet om behandlingen i øvrigt, har haft en hensigtsmæssig adfærd, har ikke haft affektudbrud og har rettet sig efter personalets anvisninger.

Der er tidligere i en periode uden antipsykotisk behandling ikke observeret sindssygelige symptomer, men vurderingen er dog at der hvis behandlingsforløbet afbrydes er en vis risiko for at der på sigt igen vil fremkomme sindssygelige symptomer, og dermed være en vis risiko for nyet personfarlig kriminalitet.

" ...

Rigspolitiet Nationalt Udlændingecenter afgav den 14. november 2014 udtalelse, hvoraf fremgår bl.a.:

" ...

Det fremgår af sagens oplysninger, at udlændingen er statsborger i Tunesien. Udlændingen er ikke i besiddelse af et gyldigt rejsedokument.

Udlændingestyrelsen har den 7. oktober 2014 oplyst, at Udlændingestyrelsen er i besiddelse af en kopi af udlændingens tunesiske nationalitetspas, der udløb den 24. marts 2013. Udlændingestyrelsen er endvidere i besiddelse af udlændingens tunesiske vielsesattest. Der er ikke øvrige legitimationspapirer i sagen.

Udlændingen har i forbindelse med en afhøring den 30. oktober 2014 oplyst, at han ikke ønsker at medvirke til en udsendelse til Tunesien.

For så vidt angår den aktuelle udsendelsessituation i forhold til Tunesien kan Rigspolitiet oplyse, at det er muligt at gennemføre tvangsmæssige udsendelser til Tunesien. Når udlændingen ikke er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, retter Rigspolitiet henvendelse til den tunesiske ambassade med henblik på udstedelse af et rejsedokument. Forinden der kan udstedes et rejsedokument til udlændingen, skal de tunesiske myndigheder foretage en identificering af udlændingen. Rigspolitiet bemærker i den forbindelse, at sagsbehandlingstiden kan være lang.

Rigspolitiet skal endvidere bemærke, at Rigspolitiet løbende forestår udsendelser til Tunesien.
..."

Udlændingestyrelsen har den 5. december 2014 afgivet udtalelse, hvoraf fremgår bl.a.:

"...
Det er til sagen oplyst, at D aktuelt er under behandling med følgende præparater:

Cisordinol Depot 200 mg Hver 14. dag (antipsykotisk)
Tablet Rivotril 2 mg X 1 (beroligende og krampeforebyggende)
Tablet Buprenorphin 4 mg (substitutionsbehandling mod misbrug)
Tablet Truxal 400 mg (beroligende)

Af oplysninger fra med MedCOI, en EU-finansieret database vedrørende sygdomsbehandling, fremgår det, at præparatet Buprenorphin er tilgængeligt i Tunesien. Det fremgår ikke, hvad prisen er på præparatet. De øvrige tre præparater ses ikke tilgængelige i Tunesien.
..."

Af Medical Country of Origin Information i Tunesien fremgår blandt andet, at der for så vidt angår diagnoserne Z04.61 (dom til psykiatrisk behandling), F20.0 (paranoid skizofreni) og F19.2 (afhængighedssyndrom af flere/andre stoffer) kan gives behandling på psykiatriske hospitaler. Det fremgår desuden, at der findes præparater i Tunesien til brug for behandlingen af de førnævnte diagnoser.

Domfældte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...
at han rejste til Danmark i 2002, fordi han indgik ægteskab med X1. Den 24. april 2004 fik de sammen sønnen, X2. Han blev skilt fra X1 og bevarede kontakten til X2. Under indlæggelsen besøgte han X2, når han var på udgang. De skypede også sammen. Han får cisordinol som depotmedicin hver 14. dag. Han får det som en indsprøjt-

ning. Piller virker ikke på ham. De læger, som han har talt med, har fortalt ham, at han skal tage depotmedicinen resten af sit liv, da han ellers bliver psykotisk. Depotmedicinen hjælper ham. Hvis bestemmelsen om udvisning bliver ophævet, skal han overgå til distriktpsykiatrien og bo i sin egen lejlighed. Distriktpsykiatrien vil sørge for, at han får sin depotmedicin hver 14. dag. Hans far bor i Tunesien, og han har talt med ham om muligheden for, at han kan få depotmedicinen i Tunesien. Det kan han ikke. Det er 12 år siden, at han sidste gang var i Tunesien.
..."

Det er desuden oplyst, at domfældte blev udskrevet fra Psykiatrisk Center den 1. december 2014.

Domfældte har været varetægtsfængslet siden 1. december 2014.

Retten's begrundelse og afgørelse

De tidsmæssige betingelser for at søge om ophævelse af bestemmelsen om udvisning er opfyldte.

Af de lægelige oplysninger fremgår, at domfældte er paranoid skizofren, og at han har et afhængighedssyndrom af stoffer. Der er en vis risiko for, at der på sigt vil komme yderligere sindssygelige symptomer og derved være en vis risiko for recidiv, såfremt behandlingen afbrydes. På den baggrund lægger retten til grund, at der fortsat er et behandlingsbehov af domfældte for at forebygge recidiv.

På baggrund af oplysningerne, der fremgår af Medical Country of Origin Information, om både de psykiatriske behandlingsmuligheder og om den medicinske behandling af domfældte i Tunesien, lægger retten til grund, at der er adgang for domfældte til relevant psykiatrisk behandling i Tunesien, uanset om depotpræparatet cisordinol er tilgængeligt i Tunesien.

På den baggrund finder retten, at domfældtes helbredsmæssige tilstand ikke afgørende taler imod, at udvisningen opretholdes, jf. udlændingelovens § 50 a, og derfor tages domfældtes begæring om ophævelse af bestemmelsen om udvisning ikke til følge.

Thi bestemmes:

Domfældte **D's** begæring om ophævelse af bestemmelsen om udvisning i dom af 6. august 2012 tages ikke til følge.

Statskassen skal betale sagens omkostninger, herunder salær på 18.037,50 kr. + moms til den beskikkede forsvarer, advokat Gunnar Homann.

Ditte Juhl Nielsen
dommerfuldmægtig
Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 26. januar 2015

Anne Lorentsen
kontorfuldmægtig